

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
ČETVRTA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Drugi dan rada
19. april 2019. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovani poslanici, nastavljamo rad Četvrte sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u ovoj godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuju 92 narodna poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim da ubacite svoje identifikacione kartice.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 97 narodnih poslanika.

Obaveštavam vas da je danas sprečen da prisustvuje sednici narodni poslanik Đorđe Milićević.

Prelazimo na tačke 1–18. dnevnog reda (nastavak zajedničkog načelnog i jedinstvenog pretresa):

- PREDLOG ZAKONA O KONVERZIJI STAMBENIH KREDITA INDEKSIRANIH U ŠVAJCARSKIM FRANCIMA,
- PREDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O BUDŽETSKOM SISTEMU,
- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE ČEŠKE REPUBLIKE O REGULISANJU DUGA REPUBLIKE SRBIJE PREMA ČEŠKOJ REPUBLICI,
- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I *RONDEX FINANCE, INC.* O REGULISANJU NEIZMIRENOG DUGA REPUBLIKE SRBIJE

PREMA *RONDEX FINANCE, INC.* IZ PERIODA KLIRINŠKOG NAČINA PLAĆANJA,

- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE FRANCUSKE O AKTIVNOSTIMA FRANCUSKE AGENCIJE ZA RAZVOJ I INSTITUCIJE *PROPARCO* U SRBIJI,
- PREDLOG ZAKONA O DAVANJU GARANCIJE REPUBLIKE SRBIJE U KORIST *SOCIETE GENERALE* BANKA SRBIJA AD BEOGRAD, KOMERCIJALNE BANKE AD BEOGRAD I VOJVOĐANSKE BANKE AD NOVI SAD PO ZADUŽENJU JAVNOG PREDUZEĆA „SRBIJAGAS“ NOVI SAD, PO OSNOVU UGOVORA O KREDITU ZA IZGRADNJU GASOVODA NA TERITORIJI REPUBLIKE SRBIJE OD GRANICE SA REPUBLIKOM BUGARSKOM DO GRANICE SA MAĐARSKOM I DRUGIM SUSEDNIM ZEMLJAMA SA REPUBLIKOM SRBIJOM KROZ ULAGANJE U KAPITAL AKCIONARSKOG DRUŠTVA *SOUTH STREAM SERBIA AG*, ZUG, ŠVAJCARSKA,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAPOSŁJAVANJU STRANACA,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENI I DOPUNI ZAKONA O UPRAVLJANJU AERODROMIMA,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PLANIRANJU I IZGRADNJI,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ŽIČARAMA ZA TRANSPORT LICA,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PREVOZU PUTNIKA U DRUMSKOM SAOBRAĆAJU,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENI I DOPUNI ZAKONA O POSTUPKU UPISA U KATASTAR NEPOKRETNOSTI I VODOVA,
- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE UJEDINJENOG KRALJEVSTVA VELIKE BRITANIJE I SEVERNE IRSKE O MEĐUNARODNOM DRUMSKOM SAOBRAĆAJU,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POSTUPKU REGISTRACIJE U AGENCIJI ZA PRIVREDNE REGISTRE,
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZALOŽNOM PRAVU NA POKRETNIM STVARIMA UPISANIM U REGISTAR,

- PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA PRAVILNIK O UNUTRAŠNjem UREĐENJU I SISTEMATIZACIJI RADNIH MESTA U STRUČNOJ SLUŽBI ZAŠTITNIKA GRAĐANA,
- PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA PRAVILNIK O UNUTRAŠNjem UREĐENJU I SISTEMATIZACIJI RADNIH MESTA U STRUČNOJ SLUŽBI POVERENIKA ZA ZAŠTITU RAVNOPRAVNOSTI.

Neću vam čitati koga sam pozvala na sednicu.

Ovde su prisutni ministar finansija gospodin Siniša Mali i ostali saradnici ministara u Vladi.

Sledeća na spisku je poslanica Snežana Paunović.

Izvolite.

SNEŽANA PAUNOVIĆ: Zahvaljujem se.

Poštovana predsedavajuća, uvažene kolege, poštovani ministre sa saradnicima, građanke i građani Srbije, u naćelnoj raspravi, kao ovlašćeni o setu zakona koji je pred nama, u ime Socijalistićke partije Srbije govorio je kolega Neđo Jovanović, a ja ću se osvrnuti na Predlog zakona o konverziji stambenih kredita indeksiranih u švajcarskim francima, pre svega.

Pred nama je zakon, kao predlog Vlade, koji pokušava da pomogne građanima oštećenim i zaduženim u švajcarskim francima. Šta to zaista znaći? Čuli smo diskusije, koje su bile različite, na temu. Postoje različiti stavovi, postoje različita tumaćenja, međutim, jedno je sigurno – problem je veliki, veliki broj građana je zadužen u švajcarskim francima. Ono što je sigurno i što možemo da tvrdimo, to je da je svaki od tih slučajeva pojedinaćan i da se oni zaista razlikuju, tako da nije bilo realno očekivati da će jedan akt, jedan dokument u vidu zakona rešiti sve probleme. On je zasad najbolje rešenje koje je država mogla, i prvi put, moram naglasiti, ponudila ljudima koji su zaduženi u ovoj valuti.

U ćlanu 3. ovog zakona kaće se: „Odredbe ovog zakona primenjuju se na ugovore o kreditu kod kojih je na dan stupanja na snagu ovog zakona otplata kredita u toku, osim ugovora kod kojih je do tog dana izvršena konverzija stambenih kredita u stambene kredite indeksirane u evrima. Odredbe ovog zakona primenjuju se i na ugovore o kreditu, odnosno na stambene kredite kod kojih je do dana stupanja na snagu ovog zakona dug po kreditu dospeo u celosti, a nije pokrenut postupak prinudnog izvršenja ili vansudskog namirenja, odnosno kod kojih je do tog dana pokrenut ili je u toku postupak prinudnog izvršenja ili vansudskog namirenja, uključujući i stambene kredite kod kojih je izvršena prodaja stambene nepokretnosti koja je bila sredstvo obezbeđenja, a dug nije izmiren u celosti“.

Akcentat ću apsolutno staviti na poslednju kategoriju ljudi, ne zato što mislim da su sve navedene kategorije ljudi manje važne, nego zato što je ovo možda najveća potvrda onoga što je u tom periodu od 2005. do 2008. i 2009. godine u stvari najviše oštetilo građane, a na šta je ostala nema i Narodna banka Srbije i, u to vreme, država kao takva.

Istina je, juče smo ovde imali priliku da čujemo da su određene kolege reagovala i na možda jedan pristup koji sada govori da su građani zaduženi u evrima u nekom nepovoljnijem položaju u odnosu na građane zadužene u „švajcercima“ kojima Vlada Republike Srbije i država u ovom trenutku pokušava da pomogne, međutim, s druge, svesni momenta da se radi o poslovnim bankama, moramo da naglasimo i da su banke ipak imale više svesti o tome šta će se dogoditi nego što su to u trenutku imali građani Republike Srbije.

Činjenično je stanje, kada su u pitanju banke koje su davale kredite u švajcarskim francima, da se i one među sobom razlikuju. Postojala je mogućnost izbora, da li ćete se zadužiti u švajcarskim francima ili u evrima, kod određenog broja banaka, ali je bilo i banaka za koje niste imali alternativu, kao što je npr. bila „Hipo Alpe Adrija banka“, koja je danas prodana i danas je „Adiko banka“ u Srbiji, koja je u ponudi imala samo kredite u švajcarskim francima. Dakle, svaki građanin koji je bio klijent ove banke a opredelio se za zaduženje na taj način da bi rešio svoje stambeno pitanje nije imao alternativu osim zadužiti se u švajcarskim francima.

Druga mnogo važna stvar, koja nas vraća na odluku Kasacionog suda, za koju mislim da je vrlo dobra i da je šteta što nije sadržana u leks specijalisu... Mada pretpostavljam da to možda nije ni bilo moguće kroz ovaj tekst i verujem da samo ministar zna koliko je teško bilo razgovarati sa ove dve strane, koje imaju potpuno različite probleme i različite interese, tako da vam čestitam na tome da ste ipak došli do nekog rešenja koje, složiću se sa svima koji kritikuju, nije idealno, ali je neko rešenje.

Šta se tada dešavalo? Sve ove banke nisu davale kredite u švajcarskim francima zato što su kod poverenika zadužile sebe u švajcarskim francima i definicija toga je, u stvari, u činjenici da su svi klijenti isplaćeni u dinarskoj protivvrednosti. Znači, njihov odobreni kredit u švajcarskim francima konvertovan je pre isplate u dinare, a onda je, da bi bio isplaćen prodavac, pošto su ugovori mahom sklapani u evrima, po srednjem kursu ne NBS, nego banke koja daje kredit, konvertovan u evre. Prva zarada poslovne banke dogodila se upravo na konverziji između valute u kojoj je kredit odobren, preko dinara kao domaće valute, do evra u kojima je kredit isplaćen.

Obezbeđenja za to su bila hipotekarna i obaveza je bila takva da svaki klijent, na bazi procene veštaka banke, mora da donese u prilog procenu da nekretnina kojom se garantuje vraćanje kredita ima vrednost od 1,2 do 1,5 na

prema jedan. Dakle, sve nekretnine koje su opterećene hipotekom pokrivala su vrednost kredita; čak su u masi bile veće od onoga što je bio kredit banke koji se dobija.

Šta se onda dogodilo? Po kartici o anuitetima ta je rata rasla i za dva i po puta. U momentu kada klijenti više nisu bili u prilici da plaćaju anuitete koji su nametnuti došlo se do toga da se proglase krediti i da se hipotekarno banka naplati. Sve nekretnine koje su prodate, prodate su opet tako što su oglašene od strane banke po ceni koja stoji u ugovoru sa bankom kao minimalna cena, a onda su eventualno umanjene za određeni procenat, u zavisnosti od toga da li su prodate u prvoj ponudi, drugoj ili se čekala treća kao takva.

Klijenti su ostali zaduženi, uprkos činjenici da su izgubili nekretninu, na bazi toga što je banka ostala dosledna sebi da uprkos tome da se naplatila kroz prodaju nekretnine na koju je stavljena hipoteka ona i dalje tereti klijente za preostali dug, koji je u većini slučajeva maltene iznos glavnice.

Dakle, leks specijalis danas pomaže i kaže da ste vi u mogućnosti da izaberete dogovor sa bankom koji će značiti – dug u „švajcercima“ konvertovan u evre, pa umanjen za 38%. Ali ostaje otvoreno pitanje građana, a to je – šta će nadalje plaćati pod okolnostima da su izgubili nekretninu zbog koje su se kreditno zadužili.

S druge strane, ono što je važno, to je da postoji, na kraju, i ustavno pravo – ne bih se usudila da o tome govorim pre svega zašto što nisam pravnik – da svako svoju pravdu potraži na sudu zbog jednog, po meni apsolutno neosnovanog, bogaćenja banke, u konkretnom slučaju na štetu građana koji su bili izloženi ovakvim kreditima.

Ja ne mislim da je čak i za ove ljude loše da sa bankom razgovaraju, i znam da ovaj zakon nije mogao ove ljude da tretira na način da kaže da oni više nisu u obavezi prema bankama iako bi bilo prirodno da se to očekuje pod okolnostima da kada imate hipotekarnu zalogu kao obezbeđenje kredita onog trenutka kada se kroz prodaju hipotekarne zaloge obeštete, tu se negde zatvara priča između klijenta i vas. Ne, oni su ostali dosledni sebi, ostali su dosledni tim kamatama koje su podigle vrednost kredita dva i po puta i sada od ljudi potražuju taj ostatak duga uprkos činjenici da su se naplatili i da su ljudi ostali bez nekretnine zbog koje su se zadužili.

Mislim da pravdu za ovu situaciju građani moraju potražiti na sudu i verujem da poslovne banke nisu nijednog trena bile spremne da u tom smislu iskorače ili objasne da je nedvosmisleno svaka banka apsolutno naplatila svoj kredit validno, onoliko koliko je isplatila u tom momentu. Zaista mislim da bi odluka Kasacionog suda morala da bude osnov za sve buduće radnje koje će se dešavati. Kao što mislim da ništa manje od ove kategorije o kojoj govorim nisu oštećeni ljudi koji su svoj kredit isplatili u celosti i koji su sada u jednoj, kako bih rekla, nezavidnoj situaciji u odnosu na činjenicu da će ipak sve njihove

kolege sa danom donošenja ovog zakona imati umanjenje za 38% u odnosu na ono što je preostali dug.

Dakle, ovaj zakon nije teško kritikovati i ne može se reći da svi oni koji su se bavili kritikom u poslednje vreme nisu imali osnov, ali se mora reći jedna druga stvar i to je... Bez obzira na to što spadam u kategoriju ljudi koji su korisnici kredita u švajcarskim francima, moram da kažem da ću glasati za ovaj zakon iz dva prosta razloga. Prvi put Vlada Republike Srbije reaguje na temu ovog problema. Meni je žao, čini mi se da ne vidim predstavnike Narodne banke, za koje apsolutno mislim da su u prethodnom periodu... Tu je kolega Arsić bio u pravu, i država i NBS su ostali nemi na jednu činjenicu koja je vratolomno krenula 2009. godine. I tada se moglo reagovati leks specijalisom. To su sve kritičari ovog zakona, koji su mogli da ovako loš zakon, kako ga danas kritikuju, primene tada na primer, i to bi onda bilo i te kako povoljnije za sve korisnike kredita. U tom smislu, kritika danas gubi smisao.

Ne mislim da smo rešili ovaj problem, mislim da smo ga ublažili. Mislim da će on, uprkos činjenici da prihvatom da je važnost rada poslovnih inostranih banaka u Srbiji velika, ipak dovesti do toga da će ljudi pravdu potražiti na sudu, da će se bankama ipak oko obeštećenja, jer objektivno banke su se u većini slučajeva neosnovano obogatile... Opet naglašavam, razlika je u tome o kojoj se poslovnoj banci koja je radila u Srbiji radi, jer je razlika između banaka apsolutno velika. Nisu sve banke profitirale na isti način. Ali bojim se da je najveći broj klijenata baš kod onih koje jesu, koje su vrlo svesno ušle u ovaj projekat koji im je obezbeđivao... I, kako bih rekla, ne može se to kritikovati, to je posao, banka je tu da zaradi, ali ipak mislim da je ova zarada bila daleko iznad onoga što bi u civilizovanom svetu smelo da bude dozvoljeno. No, to je momenat koji mi možemo da kritikujemo, ali ne i da promenimo retroaktivno. Danas smo tu gde jesmo.

Kao i moje kolege iz Socijalističke partije Srbije, ja ću podržati zakon koji ste predložili, uz zahvalnost da ste krenuli da se uopšte bavite ovim problemom. Čvrsto verujem, ako praksa pokaže da ovo rešenje možda ima svoj nastavak, da će se Vlada Republike Srbije oglasiti i sa nekom ispravkom ili dopunom ovog zakona. Hvala najlepše.

PREDSEDNIK: Hvala vama.

Reč ima ministar.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Uvaženi poslanici, dame i gospodo, hvala puno na vašem izlaganju. Mislim da sve što ste rekli govori u prilog tome da je država morala da reaguje, dakle, posle tih deset-dvanaest godina. Imali ste banke sa njihovom praksom. Da li je bila etička ili nije, to je sada pitanje da li to što su oni radili ima veze s etikom ili ne, ali očigledno su želeli da maksimiziraju svoj profit. S druge strane imamo građane koji možda nisu pročitali te ugovore kako

treba. Malopre ste i sami rekli, lakše je biti general posle bitke nego u tom trenutku.

Ovo govori u prilog tome da je država morala da reaguje. Da nije zakona, da nismo naterali i banke, s jedne strane, i udruženja građana da sednemo zajedno, da pronađemo rešenje... Da li je idealno ili nije, ono je rešenje i na kraju ostavlja mogućnost svakom građaninu, ako se ne dogovori, ako ne prihvati, da svoju pravdu potraži na sudu, što mislim da je fer, za razliku od nekih drugih modela u nekim drugim zemljama. Ovo samo pokazuje koliko je teška i hrabra odluka bila, a sa druge strane koliko smo želeli stvarno da nađemo neko kompromisno rešenje. Ceo zakon je kompromisno rešenje. Nažalost, posle dvanaest, trinaest, četrnaest godina, koliko ti krediti postoje, ne možete da napravite apsolutnu pravdu za sve, ali mislim za većinu građana, one koji su uzeli stambene kredite, ovaj zakon predstavlja konačno rešenje, ukoliko žele rešenje. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Snežana Paunović, replika.

Izvolite.

SNEŽANA PAUNOVIĆ: Poštovani ministre, potpuno se slažem i drago mi je da ste me vrlo precizno razumeli.

Ono što je jako važno jeste jedan momenat koji ću reći radi građana Srbije, a to je da kada govorimo o kategoriji o kojoj sam primarno govorila čak i oni ljudi koji naprave dogovor sa bankom, bojim se, imaju mogućnost da ga tumače, jer ostatak duga koji im se stavlja na teret nikada nije ponuđen tim građanima kao mogućnost otplate na rate, ili je to bar iskustvo sa bankama, već su sebi dozvolili da za ovaj period od proglašenja, svejedno je da li su ga proglasili 2015, 2016, 2017. ili 2018. godine, naplate kamatu na preostali dug iako vi kao klijent niste imali mogućnost da možda od toga pobegnute. U tom smislu, mislim da čak i oni građani koji prihvate dogovor sa bankom na bazi zakona koji ste predložili imaju prostor za tužbu prema banci u smislu neosnovanog bogaćenja, ako ni po čemu drugom, onda po ovom osnovu. Da ne govorimo o onom prethodnom periodu, što zaista nije posao niti Vlade, niti ministarstva, niti ste time mogli da se bavite, jer to već ulazi u onu pravnu zaštitu svakog građanina Republike Srbije.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Predrag Jelenković.

Izvolite.

PREDRAG JELENKOVIĆ: Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege, moje kolege Bauer i Mijatović su govorile o nekim drugim zakonima koji su na redu, a ja ću par reči reći o izmenama Zakona o upravljanju aerodromima.

Radi javnosti, preduzeće „Aerodromi Srbije“ osnovano je 2016. godine sa namerom kako bi upravljalo manjim srpskim aerodromima. Znači, osim „Konstantina Velikog“ i Aerodroma „Morava“, nekih tridesetak aerodroma spada pod ingerenciju „Aerodroma Srbije“.

Šta se ovim izmenama Zakona, odnosno ovim članom menja? Menja se suština. Misli se na jednu decentralizovanu priču, u smislu da promenom sedišta „Aerodroma Srbije“ Niš postaje samim tim, osim železničkog, putnog, jedan novi centar vazdušnog saobraćaja na prostoru Srbije, ali i jedan od bitnijih gradova na vazdušnoj mapi Evrope. Ovo preduzeće će omogućiti veći broj novih linija za neke nove destinacije, što automatski znači nova zapošljavanja pre svega, kako se to obično kaže, ljudi u operativi.

Međutim, kao što, pretpostavljam, resorna ministarka i ljudi iz Ministarstva znaju, postoji problem još u startu – neadekvatan prostor na samom terenu, u postojećoj zgradi, jer je sama zgrada nedovoljno velika da bi sve funkcionisalo kako treba. To znači da se odmah mora krenuti od investiranja, poput nove terminalne zgrade, zbog povećanja ukupnog kapaciteta vazdušnog saobraćaja. Po mojim informacijama, uveliko se radi projektno-tehnička dokumentacija, pa bih kao narodni poslanik iz Niša apelovao da se izdvoje neka dodatna sredstva, ako je to moguće, u budžetu ne bi li zgrada dobila što pre, odnosno bila stavljena u funkciju i kako bi „Aerodromi Srbije“ efikasnije obavljali svoju delatnost.

Toliko zasad. U danu za glasanje SDPS podržaće set zakona. Hvala.

PREDSEDNİK: Hvala.

Reč ima Danijela Stojadinović.

Izvolite.

DANIJELA STOJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Poštovani ministre sa saradnicima, ja ću da govorim o Predlogu zakona o konverziji stambenih kredita indeksiranih u švajcarskim francima, koji Vlada predlaže kao rešenje velikog problema za sve korisnike ovih kredita, koji je nastao usled velikog jačanja kursa, i nadovezaću se na koleginicu Paunović.

Do problema je došlo kada je ova valuta preko noći porasla, pa je rata, na primer, od 20.000 dinara 2008. godine porasla na 50.000 dinara. Razlog je odluka centralne banke Švajcarske da vrednost franka više ne održava veštački na niskom nivou, već da ga prepusti tržištu. Ova odluka napravila je potres na celom finansijskom tržištu Evrope, a konkretno u Srbiji pogodila je 22.000 korisnika.

Ono što meni posebno smeta jeste činjenica da se u javnom mnjenju ovi ljudi predstavljaju kao lakomisleni i povodljivi jer su, navodno, bili upozoreni. Tadašnji guverner Jelašić zapravo nije predočio rizike ovakvih kredita, a banke su to znale. S druge strane, u trenutku podizanja kredita, uslovi za korisnike su bili daleko povoljniji, i to je činjenica. Iza ovih kredita, moram da podsetim,

stajala je Narodna banka. Ne zaboravimo da su ovi krediti osigurani kod Nacionalne korporacije za stambene kredite, koja je osnovana još 2004. godine.

Država, odnosno poreski obveznici svakako nisu dužni da plaćaju ceh svakog neprofesionalnog bankarskog poslovanja i možda je ovo prilika da se oformi posebna institucija, koja bi se bavila samo potrošačkim, odnosno potrošačima korisnicima finansijskih usluga i na taj način bi oni bili zaštićeni. Ali ne zaboravimo da su korisnici ovih kredita na ovaj način rešavali svoja egzistencijalna pitanja. Drugim rečima, na ovaj način su sebi rešavali pitanje krova nad glavom.

Donošenjem ovog zakona na neki način biće ublaženi problemi, a i olakšano servisiranje ovih kredita.

Kao što ste rekli, ministre, ovo je veoma kompleksna tema i stvar kompromisa sve tri strane. Svaki od ovih 16.000 kredita jeste priča za sebe i tek u ovih 30 dana, mesec dana, koliko će banke imati rok, svako od korisnika kredita videće gde se nalazi i koliko mu je ovo olakšano. Sve u svemu, data je prilika da se konverzijom kredita i umanjeanjem duga od 38% zaduženi klijenti konsoliduju i zadrže svoje nekretnine, što i jeste cilj i jeste od velikog značaja.

Svakako da je ovo rešenje trebalo naći i ranije, to je činjenica, ali ljudima kojima je ovo krucijalni problem, a njih je 16.000, nikad nije kasno. Ja bih to rekla svojim rečima – da je u jednom trenutku država propustila ili posustala kao odgovorna država, a u drugom trenutku, sada, država preuzima odgovornost za napravljene propuste, što i jeste njena uloga. Tako da ću ja lično, a i poslanici Socijalističke partije Srbije, podržati ovaj predlog zakona. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Milan Lapčević.

MILAN LAPČEVIĆ: Poštovana predsednice, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani gospodine ministre, ovaj predlog zakona koji rešava ili delimično rešava, pomaže da se reše problemi ljudi koji su uzeli stambene kredite u švajcarskim francima jeste dugoočekivan zakon. Nažalost, Srbija je jedna od poslednjih, ako ne i poslednja zemlja u Evropi koja je reagovala na ove probleme koji su zadesili mnoge zemlje koje su davale stambene kredite i zaduženje u švajcarskim francima.

Jedna od prvih zemalja koje su rešile ovaj problem jeste bila Mađarska, koja je smogla snage i tužila svoje poslovne banke koje su građanima davale stambene kredite u švajcarskim francima Evropskom sudu u Strazburu. Država je ispred svojih građana dobila banke i naredila, odnosno zakonom uredila da se svi krediti uzeti u švajcarskim francima konvertuju u domaću valutu po znatno nižem kursu i na taj način zaštitila svoje građane od prekomernog skakanja kursa švajcarskog franka.

Srbija tek 2019. godine rešava ovaj problem, ili delimično rešava, što je svakako za pohvalu; za pohvalu je što se ovaj zakon našao danas pred nama, ali

nije dobro što to nije urađeno znatno ranije, a trebalo je i moralo je uzimajući u obzir probleme koje su imali ljudi koji su uzeli kredite, a i praksu drugih zemalja koje su rešavale sličan problem.

Šta je problem u ovom zakonu i zašto mislim da je on mogao i morao da bude bolji? Svaki zakon koji se pravi mora na jednak, odnosno isti način da tretira kompletnu ciljnu grupu na koju se odnosi. Ovaj zakon kroz član 3, kako je sada definisan, to ne čini. Odnosno, izvlači jedan deo te ciljne grupe, onih ljudi koji su uzeli kredite u švajcarskim francima, i prema odredbama ovog zakona ti ljudi će imati povlastice, a oni drugi će biti oštećeni.

Odnosno, članom 3. se definiše da će se zakon primenjivati na one stambene kredite kod kojih je otplata u toku, a ne i na one koji su završeni, odnosno otplaćeni, što je apsolutno nepravedno prema ljudima koji su bili odgovorni i plaćali svoje stambene kredite iako možda nisu imali ili su morali da se pozajmljuju, kojima je prodato nekretnina, kojima je prekinut kredit, na drugi način namiren itd. Dakle, ti ljudi su oštećeni, država nije stala iza njih, ali će stati iza onih koji objektivno ili možda subjektivno nisu mogli ili nisu hteli da plaćaju uvećane rate kredita. Broj ljudi koji su to uradili je preko dve hiljade, oni su svoje kredite isplatili, bili odgovorni i biće kažnjeni, jer oni koji to nisu uradili na vreme, nisu možda ni mogli, objektivno, stoji i ta činjenica, biće nagrađeni od strane države tako što će država stati iza njih, krediti će biti konvertovani, umanjani za 38% i oni će moći da rešavaju svoje stambene probleme daljom otplatom.

Mislim da se po ko zna koji put uvodi u praksu jedan presedan da oni koji su odgovorni, koji poštuju zakon, poštuju ugovore po kojima se u ovom konkretnom slučaju zadužuju... Ili, na primer, bilo je takvih slučajeva i kod dugova prema javnim preduzećima, prema EPS-u za utrošenu struju – oni koji ne plaćaju struju, neodgovorni su, država stane iza njih, umanju im dug, da im kasnije na rate i oni mnogo bolje prođu od onih koji to rade na vreme. Isti je slučaj i s ovim kreditima, država je stala iza onih koji su bili neodgovorni jednim delom ili onih koji nisu mogli da plaćaju kredit, a ne iza onih koji su bili odgovorni. Mislim da je to nepošteno i da nije u redu.

Na kraju, hteo bih, pošto je ministar tu, da iskoristim priliku da upitam pošto se pojavila u medijima informacija da će država Srbija donirati za obnovu Notr Dama deset miliona evra. Imam pijetet prema svakom umetničkom delu, svakom simbolu bilo koje države, bilo kog naroda i ovo je strašna stvar što se dogodila, kao što je strašna stvar što je naš Hilandar izgoreo ili što je izgorelo 150 crkava na Kosovu i Metohiji...

(Predsednik: Hvala.)

Molim vas samo da, pre nego što se donese takva odluka, imate na umu da je Hilandar izgoreo 2004. godine, da se petnaest godina...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Sačekajte da vam odgovori ministar. Vaše vreme je potrošeno.

Izvolite, ministre.

SINIŠA MALI: Hvala puno.

Interesantan je komentar i primedba koju smo malopre čuli od osobe koja je i čija je stranka bila na vlasti do 2008. godine. Krediti u švajcarskim francima su krenuli 2005. godine, ako se ne varam. Zašto ste dozvolili da ti krediti krenu? Mislim da ste imali i ministra privrede, imali ste i guvernera i sve ostale koji su bili zajedno s vama u vlasti, odnosno činili vašu vlast. Zašto ste uopšte dozvolili da dođe do ovog zakona, da dođe do kredita u švajcarskim francima? Što tada niste rekli ovo što kažete sada da je neodgovorno?

Prvo, mislim da ne treba zvati ljude koji i dalje imaju kredite u švajcarskim francima neodgovornim. Mislim da ti ljudi nisu neodgovorni. Na kraju, država je ovde da im pomogne. Mislim da je licemerno da kažete – a zašto niste, kako biste itd. za problem koji ste vi kreirali i vaša vlada. Ja vas pitam – zbog čega ste dozvolili kredite u švajcarskim francima u tom trenutku?

Mi sada pokušavamo kroz kompromis da nađemo rešenje, dakle da ono što ste vi izazvali pokušamo da na neki način umirimo i dovedemo do konačnog rešenja upravo zbog tih građana koje ste vi nazvali neodgovornim. Ja se s vama ne slažem, građani su u tom trenutku radili ono što su smatrali da treba, bilo je tu i pogrešnih odluka nekih institucija, ali ne bih sada o tome. Još jedanput, licemerno je to što ste rekli i to je moj odgovor na vaše pitanje.

Što se tiče Notr Dama, ne postoji još nikakva odluka koja je vezana za bilo kakvu pomoć sa naše strane njima. Ako bude, obavestićemo vas na vreme.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Milan Lapčević.

Izvolite.

MILAN LAPČEVIĆ: Gospodine ministre, potpuno ste me pogrešno razumeli. Dakle, ja sam rekao da je dobro što je ovakav predlog zakona došao na dnevni red.

Takođe, da vas podsetim, možda ste to zaboravili, pošto meni imputirate da je moja vlast i moja stranka 2005. godine kreirala takav ambijent i davala kredite u švajcarskim francima, da ste vi bili u to vreme mnogo više vlast nego ja i da snosite takođe tu odgovornost. Drugo, tada je kurs franka bio potpuno stabilan, a moja stranka nije vodila niti NBS, niti Ministarstvo finansija. Treće, ako i jeste neka objektivna odgovornost moje stranke, ne znači da se ja i tog trenutka i dan-danas slažem sa njom. I tada sam smatrao da to ne treba da se radi, i dan-danas smatram, i apsolutno nemam razloga da ja kao ličnost snosim odgovornost za to.

Samo sam govorio o tome da zakon, kakav god da dođe pred poslanike, mora da jednako tretira sve one na koje se odnosi. Ovaj zakon to ne čini, pravi

izuzetak, odnosi se samo na one koji nisu isplatili kredit ili je kredit u toku. Šta ćemo da radimo s onim ljudima koji su isplatili kredit, pozajmili se; oni će praktično posle ovog zakona biti na neki način kažnjeni. O tome se radi.

Što se tiče Notr Dama, naravno, mi sa svojim skromnim mogućnostima treba da pomognemo to, isto onoliko koliko je država Francuska pomogla obnovu Hilandara ili crkava na Kosovu i Metohiji. Mislim da bi bilo krajnje nenormalno da se razbacujemo ogromnim ciframa, a da Hilandaru, čija obnova traje već petnaest godina, godišnje dajemo po milion evra za obnovu, koji će se obnavljati verovatno bar još ovoliko godina.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala puno.

Najpre, još jedanput ću ponoviti po pitanju vašeg komentara oko mog angažovanja, ja sam u državnoj upravi radio od februara 2001. do marta ili aprila 2003. godine. E pa, gospodine, ako je to blizu 2005. ili 2006. godine, ja ne znam, ali ponoviću to još jedanput pa da znate svi po tom pitanju.

Kada sam govorio o vlasti u kojoj ste bili vi, odnosno vaša stranka, na kraju, predsednik Vlade je bio iz vaše stranke, pretpostavljam da je to bio program tadašnje vlade da se građanima ponude i krediti u švajcarski francima. Da ne pominjem ovde i da ne čitam izjave ministara iz te vlade, ministara koji pripadaju vašoj stranci, šta su i kako su rekli.

Po pitanju komentara oko člana 3, ja bih vas molio, kao odgovornog poslanika, ako mogu tako da kažem, da date amandman koji će predstaviti rešenje za one građane koji su kredit uzeli i već ga isplatili. Želeći i to rešenje da nađemo, mi nismo uspeli u tome. Pravno rešenje, koje će da uzme u obzir i one kredite koji su isplaćeni u prošlosti, mi – kada kažem mi, i NBS, i Vlada, i Ministarstvo, i zakonodavstvo i svi ostali koji smo sedeli – nismo uspeli da nađemo. Ako ga imate, vrlo rado ćemo ga razmotriti i prihvatiti. Nadam se da vaš amandman upravo o tome govori, dakle o pravnom načinu kako to rešiti.

Još jedanput, radi se i zakon se odnosi u članu 3. na sve one korisnike kredita koji i dalje imaju kredit u švajcarskim francima. Takođe smo pokrili grupu ljudi kod kojih je hipoteka već iskorišćena ali i dalje duguju, da se i na njih primenjuju odredbe ovog zakona. Dakle, sve što je aktivno pokriveno je ovim zakonom. Iskreno, mada bih najviše voleo, ne znam način na koji mogu da pokrijem i nešto što se završilo pre pet ili deset godina. Takođe, imajte u vidu još jednu stvar, koja je više finansijska: nisu u istom položaju oni koji su uzeli kredit na dvadeset i trideset godina, dakle oni koji su i dalje korisnici tih kredita, i oni koji su kredit u međuvremenu isplatili, koji su ga koristili možda par godina ili najviše do sedam, osam, devet, deset godina. Dakle, nije ni to ista kategorija korisnika kredita. Hvala puno.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Bojan Torbica. Nije tu.

Reč ima Momo Čolaković.

MOMO ČOLAKOVIĆ: Poštovana predsednice Skupštine, predsedništvo, poštovani ministre Siniša Mali sa saradnicima, uvaženi narodni poslanici, u vezi sa predlozima zakona koji su danas na dnevnom redu sednice Narodne skupštine mi izražavamo zadovoljstvo stavovima koje je izneo ministar Siniša Mali. U vezi s tim, dajemo podršku za preko 17.000 porodica i, po našoj proceni, preko 70.000 ugroženih građana, odnosno članova ovih porodica. U tom smislu posebno izražavamo spremnost za razumevanje, spremnost za solidarnost, koja je u ovom trenutku veoma značajna i bitna.

Takođe, to isto mislimo kada je u pitanju dopuna Zakona o budžetskom sistemu, kada su u pitanju zaposleni u predškolskom vaspitanju i obrazovanju. Posebno ističem potrebu da prihvatimo objašnjenja koja je ministar Mali dao u vezi sa mogućnostima države. Stvoreni su uslovi za tako nešto i to je jako dobro. Svi smo tome doprineli. Posebno izražavam tu spremnost da se pomogne onima koji su u teškoj situaciji. Isto tako, to važi i za zaposlene u predškolskom vaspitanju i obrazovanju. Zbog toga nema potrebe posebno da govorimo o prednostima koje su vezane za ova dva zakona.

Podržavamo, takođe, objašnjenja koja su dali potpredsednica Vlade gospođa Mihajlović i ministar Đorđević u vezi sa zakonima za koje su oni opredeljeni i zaduženi. U tom smislu, podržavamo i te zakone.

Mislim da je veoma značajno istaći da naša poslanička grupa PUPS pomno prati šta se sve i u kojim oblastima dešava i u tom smislu podržava mere Vlade Republike Srbije. Zbog toga ćemo mi u danu za glasanje dati podršku svim ovim zakonima koji su danas na dnevnom redu.

Na kraju želim posebno da izrazim zadovoljstvo jučerašnjim razgovorima koje je premijerka imala sa ratnim vojnim veteranima. U tom smislu, i ovi razgovori koji su bili u vezi s ovim zakonom i razgovori koji su juče započeti ukazuju na to da Vlada Republike Srbije ima razumevanje za najugroženije stanovnike i građane naše zemlje. Zbog toga dajemo punu podršku i nadam se da ćemo uskoro i taj zakon i to pitanje imati na dnevnom redu i podržati predlog Vlade. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Sonja Vlahović.

SONJA VLAHOVIĆ: Hvala, poštovana predsednice.

Uvaženi ministri, kolege i kolegice, građani i građanke Srbije, govoriću o Predlogu zakona o konverziji stambenih kredita indeksiranih u švajcarskim francima. Zakon će rešiti veliki problem, tešku finansijsku i materijalnu situaciju za 16.800 porodica.

Da li bismo mi danas, 2019. godine, mogli da donesemo i govorimo o ovakvom zakonu? Ne. Godine 2012. zatekli smo mnoge probleme. Posle teških

ekonomskih reformi i fiskalne konsolidacije, danas možemo da diskutujemo i govorimo o ovakvom predlogu zakona. Zatekli smo 2012. godine državu pred bankrotom. Danas, 2019. godine, Srbija je zemlja koja ima suficit u budžetu, zemlja koja je imala privredni rast u prošloj 2018. godini 4,3%, zemlja koja sada ima javni dug 50% od BDP-a. Zatekli smo nezaposlenost, ogromnu, smanjili smo je i prepolovili. Nasledili smo mnogo problema, rešili smo mnoge, ali rešavamo i dalje, jer država Srbija to može zato što je jaka.

Cilj ovog zakona je da socijalno ugrožene porodice dobiju pomoć od svoje države. Mi ovim zakonom rešavamo posledice, a svi znamo da je uzrok nastao 2008. godine. Pomažemo ne samo građanima naše Srbije već i bankama i agencijama za osiguranje depozita.

Našem narodu i svima nama definitivno je potrebna ekonomska kultura, koju nažalost nemamo, a ekonomsko znanje koje moramo da naučimo je upravo ovaj zakon. Ovaj zakon je lekcija za sve nas koji se zadužujemo i uzimamo kredite, jer kredit je veoma, veoma ozbiljan posao. Moramo da imamo odgovornost i kao društvo i kao pojedinci.

U danu za glasanje ću glasati za ovaj zakon zbog sto hiljada ljudi koji su u teškoj materijalnoj situaciji.

Građani i građanke Srbije, ni Vlada, ni Aleksandar Vučić, ni SNS nemaju odgovornost za stvaranje ovog socijalnog problema, ali imamo odgovornost da kao država pomognemo i rešimo probleme svojih građana. Nije ovo jedini problem koji smo rešili. Sadašnja Srbija misli i brine o svojim građanima. Jaka Srbija može da rešava probleme svojih građana, dokaz za to je i ovaj zakon. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, kolegice Vlahović.

Reč ima narodni poslanik Zoran Bojanić.

Izvolite, kolega Bojaniću.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Gospodine ministre, kolegice i kolege, spremim se da govorim i onda vidim ove jezivo prazne klupe naspram sebe i promenim koncept koji sam imao zacrtan u glavi. Nažalost, tamo ne sede ljudi koji nas godinama... A nije bilo utorka ili četvrtka da nisu pomenuli probleme ljudi koji su zaduženi u švajcarskim francima. Pominjali su to, ali iz svojih politikantskih razloga. Da su imali ozbiljne namere, sedeli bi ovde danas s nama i raspravljali o toj ozbiljnoj temi.

No, ne čudi me ništa od ljudi koji nemaju ideje, koji nemaju viziju, koji se u ovom trenutku bore sa saobraćajnim znacima, sa građevinskim mašinama, koji pokušavaju da zaustave napredak Srbije. Ne, neće uspeti. Ima ovde poslanika koji su bili u tom sazivu kada je ista ta ekipa imala viziju da preko stoletnog hrasta zaustavi izgradnju Koridora 11. Slušali smo svakog utorka,

svakog četvrtka, na svakom početku zasedanja priču o hrastu, slušali smo neke kletve, slušali smo sve i svašta, i niko više ne pomeni hrast. Hvala bogu, za mesec ili dva videćemo ceo Koridor 11 završen.

Oni imaju jednu veliku nesreću, a mi imamo jednu veliku sreću – da se na čelu ove države nalazi Aleksandar Vučić, čovek koji ima viziju, koji ima misiju i koji ima cilj. Uz njega su i ova Vlada Republike Srbije, ova skupštinska većina i velika većina građana Republike Srbije. To je samo jedan cilj: Srbija uspešna, Srbija cenjena, Srbija u kojoj će sva naša deca imati zaposlenje, iz koje se neće odlaziti i koja će zaboraviti ona vremena koja su vladala sve do 2012. godine.

Kada ovo govorim, ovo sve vezujem sa svim ovim predlozima izmena i dopuna zakona koji se nalaze pred nama, a to su Zakon o planiranju i izgradnji, o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova, prevozu putnika, pa sve do zakona o drumskom saobraćaju. Sve su to zakoni koje je donela ova skupštinska većina u nekom drugom sazivu. Da smo ozbiljni ljudi, da mislimo o budućnosti, upravo govore ove izmene. Videli smo u toku primene zakona da postoje delovi koje treba usavršiti, koje treba poboljšati, treba uskladiti sa nekim drugim zakonima. I mi to redovno radimo, bez toga da se osvrnemo unazad i da kažemo – pa mi smo to doneli. Jesmo, ali želimo da popravimo, kao što želimo da popravimo Srbiju.

Mnogo bih govorio o svim zakonima, ovde ću pomenuti samo jedan, koji upravo ide u prilog svemu ovome što sam napred izložio, a to je Zakon o budžetskom sistemu. Mi smo pre nepunih mesec dana doneli izmene i dopune tog zakona, ali smo uvideli da treba još jednu kategoriju ljudi, koji vaspitavaju našu decu u predškolskim ustanovama, izjednačiti sa svim ostalim koji su u studentsko-učeničkom standardu, i upravo to činimo. Znači, ispravljamo ono što smo doneli pre par meseci, ali ispravljamo na korist naših sugrađana i svih ljudi koji rade u tom sektoru obrazovanja.

O zakonu o konverziji kredita stvarno bi bilo iluzorno da mnogo govorim posle onakvog izlaganja ministra, posle izlaganja koleginice Aleksandre Tomić, kolege Veroljuba Arsića i kolege Gorana Kovačevića. Samo ću dati dve napomene. Juče je Ustavni sud Grčke doneo jednu odluku, svi koje interesuje mogu da pročitaju, a tiče se 70.000 ljudi koji su zaduženi u Grčkoj u „švajcarcima“, gde je rečeno – kredite vraćate onako kako ste ih i zadužili. Toliko o tome.

Za one koji govore o dinarskim kreditima, daću jedan primer. U isto vreme kada su ovi švajcarski krediti bili u tendenciji što većeg uzimanja, bilo je slučajeva da su i dinarski krediti davani 2000. godine za istu namenu i istu svrhu. Jedna kompanija je dala dinarske kredite svojim radnicima pod veoma povoljnim uslovima. Desilo se 2004–2008. godine da su upravo ti dinarski krediti išli tendencijom rasta 80% u toku jednog meseca, a to je bio septembar i

oktobar 2008. godine, i došli su u istu situaciju u kojoj su i korisnici kredita u „švajcercima“, da te kredite nije bilo normalno vratiti. Normalno, s obzirom na to da se radi o akcionarskom društvu, skupština akcionara i nadzorni odbor utvrdili su da takve kredite treba promeniti i to je odrađeno tako što je usklađen s evrom i osnovni dug i sve ono što je isplaćeno, i utvrđena jedinstvena kamatna stopa, odnosno fiksna kamatna stopa. Tako da mislim da od uslova kada su dodeljeni krediti, kako su deljeni zavisi da li su povoljniji dinarski ili nisu. U ovom trenutku mislim da nisu. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Bojaniću.

Reč ima narodni poslanik Srbslav Filipović.

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ono što često volim da istaknem u svojim govorima, to je nešto što krase našu vlast i što je, rekao bih, glavna osobina Srpske napredne stranke, a to je odgovornost.

Preuzeli smo odgovornost 2012. godine, veliku odgovornost za budućnost svih građana Srbije. A zatekli smo katastrofu. Zatekli smo opustošenu kasu, zatekli smo prazne fabrike, zatekli smo dugove od lokala pa do Republike. Trebalo je suočiti se s tim, trebalo je imati i hrabrosti i odgovornosti ali i znanja. Rešavali smo jedan po jedan problem. Dovedi smo zemlju i finansije u takvu situaciju da danas možemo da govorimo o tome, ne samo da govorimo, već i da rešimo, da rešavamo, da nudimo konkretna rešenja građanima koje su neki drugi, koji danas ne sede prekoputa nas jer imaju važnija posla, imaju važnija posla da ruše po Beogradu, opet da razgrađuju, da uništavaju sve ono što SNS, sve ono što građani Srbije rade, gde stvaraju bolji Beograd, lepši grad, u koji će dolaziti više ljudi i trošiti više novca, od kojeg će naši građani imati interes, veće plate i veće penzije.

Dakle, s jedne strane imate odgovornu vlast, koja pomaže građanima da reše one probleme za koje ova vlast nije kriva. Ova vlast nije gurala građane u zagrljaj nepovoljnim kreditima, nije ih gurala u dužnička ropstva, ali rešava taj problem jer želimo da pomognemo svojim ljudima. Imamo uslove, imamo mogućnosti za to. Najveći kritičari ove vlasti danas u Srbiji jesu upravo oni koji su građane gurali u takve kredite. Gde su oni završili sa takvom politikom? Oni su sa vlasti otišli, ali punih džepova, oni su nagrađeni od onih koji su takve kredite davali, a građani Srbije su bili osakaćeni takvim kreditima.

Danas se mi, kao odgovorna vlast, trudimo i našli smo rešenje da pomognemo građanima, a to je 100.000 ljudi koji su unesrećeni, da izađu iz problema u kome tako dugo žive. Naravno da smo ponosni na to i naravno da svaki poslanik Srpske napredne stranke treba to da istakne. Hoću to da istaknem, hoću da istaknem da sam ponosan na sve ono što radimo kao vlast već šest godina, sve ono što radite vi kao ministar finansija, sve ono što radi predsednik

Republike Aleksandar Vučić, koji je prvi predsednik koji je imao hrabrosti da bez obezbeđenja siđe među te ljude koji su ljuti, opravdano ljuti na državu, ne na ovu vlast, nego na državu koja ih je tada gurnula u tako tešku situaciju ne misleći na njihovu budućnost i budućnost njihove dece, gde će ti ljudi da budu kada ih banke budu ostavljale bez krova nad glavom. O tome tadašnja vlast nije mislila, bilo ih je baš briga. Bilo je važno da stvore uslove sebi da zimuju na Maldivima, da se bahate po pašnjacima, da kupuju skupocene satove, skupocene automobile, a šta će biti sa građanima nije važno, jer su znali da će jednog dana doći neki drugi ljudi, oteraće ih građani, oni će biti punih džepova, pa milina. A šta ćemo sa ljudima?

E onda je došao Aleksandar Vučić na mesto predsednika Republike i rekli smo – dosta. Dosta s takvom politikom, dosta sa rasipanjem, dosta sa maltretiranjem i izživljavanjem nad građanima. Tu smo stavili tačku na pljačku i na neodgovornu politiku. To ste vi kao ministar finansija, pre kao gradonačelnik Beograda, u praksi pokazali kako izgleda u Beogradu, još jedanput, biti odgovoran za budućnost građana radeći tako da ni dinar kredita nismo uzeli, a Beograd je počeo dramatično brzo da se razvija, da svake godine imamo dvocifreni porast broja turista u odnosu na godinu pre.

Sada ti junaci trče po Trgu republike da ruše ono što radimo, da ruše ograde, da se bore sa ogradama, da tvituju, da ispijaju kafice po kafićima. Neka, neka nastave tako. Građani Srbije to znaju kako treba da ocene i uveren sam, ja želim da izbori budu što pre, da što pre oteramo te ljude tamo gde im je i mesto i da ih više nikada ne gledam u ovim skupštinskim klupama. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Filipoviću.

Reč ima narodni poslanik Milan Ljubić.

Izvolite, kolega Ljubiću.

MILAN LJUBIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, danas je pred Narodnom skupštinom Predlog zakona o planiranju i izgradnji. Ustavni osnov ovog zakona je da Republika Srbija, između ostalog, uređuje i organizuje korišćenje prostora.

Dosadašnja iskustva i praksa u realizaciji različitih projekata u oblasti izgradnje pokazali su da se u samom procesu realizacije kako za saobraćajne tako i za infrastrukturne projekte od posebnog značaja puno vremena izgubi na rešavanju imovinskopravnih odnosa pre izdavanja građevinske dozvole. Kao posledicu toga, u praksi imamo kašnjenje sa radovima. Da bismo došli u fazu izgradnje puteva i pruga, potrebno je proći nekoliko faza: parcelaciju, preparcelaciju, katastarske procedure ali i sam postupak eksproprijacije, koji je zahtevan i dugotrajan. Najvažniji problem jeste kašnjenje, tj. probijanje vremenskih rokova, što sve ima za posledicu odlaganje realizacije samog

projekta. Sve ovo je vezano za rešavanje eksproprijacije nelegalnih objekata, čekanje na legalizaciju, raseljavanje stanovništva, kao i za sam proces žalbi.

Sve ovo je važno zbog toga što je samo Ministarstvo u svom budžetu za 2019. godinu planiralo otpočinjanje projekata čija je vrednost procenjena na oko pet milijardi evra ulaganja u infrastrukturne projekte. Sve su ovo projekti od velikog značaja za Republiku Srbiju, poput izgradnje Moravskog koridora, izgradnje Fruškogorskog koridora, izgradnje auto-puta Niš–Merdare, zatim, u železničkoj, izgradnje brze pruge Beograd–Budimpešta, rekonstrukcije pruge Niš–Dimitrovgrad.

Pošto dolazim iz Niša, želim da naglasim da je planiranje izgradnje novog auto-puta Niš–Merdare velika razvojna šansa za neke manje razvijene opštine poput Merošine, Prokuplja i Kuršumlije. Zatim, modernizacija pruge Niš–Dimitrovgrad važna je za građane Srbije i za regionalno povezivanje, što je strateški cilj ove vlade. Pruga ima veliki nacionalni i međunarodni značaj i nalazi se u opštoj mreži pruga visoke performanse jugoistočne Evrope.

Uz sve ovo, rekonstrukcijom i modernizacijom železničkog koridora od Budimpešte do luke Pirej preko Srbije imaćemo važan tranzitni koridor za robnu razmenu sa zemljama Evropske unije. Završetkom Koridora 10 i Koridora 11, kao i istočnog i južnog kraka, bićemo čvorište između istoka i zapada, severa i juga.

Suština ovog Zakona o planiranju i izgradnji jeste brže pribavljanje građevinske dozvole. Sama dozvola bi se izdala tako da bi se samom izvođaču omogućilo da krene sa radovima odmah na onim delovima gde su završeni postupci eksproprijacije, a gde nije završen postupak eksproprijacije i procedure u katastrima, iste bi se rešavale paralelno s izvođenjem radova, pri čemu se ne bi narušavala prava vlasnika. Dakle, sve bi išlo lakše i jednostavnije. Time bi sve ovo bilo daleko povoljnije za investitore budući da bi im se rok za pribavljanje akata za izgradnju znatno olakšao, smanjila cena realizacije projekta, što bi sve uticalo povoljnije na samu investiciju.

Inače, za sve ove projekte obezbeđena su sredstva u budžetu Republike Srbije i garancije za kredite, sa povoljnim uslovima. Prednost ovog zakona je što bi se znatno ubrzala realizacija projekata od značaja za Republiku Srbiju.

U vreme vladavine Demokratske stranke, zbog uništavanja i urušavanja države, imovine, opšte nebrige, korupcije, prodaje, devastacije svega, došlo je do stagnacije razvoja infrastrukture u korist ličnog bogaćenja i punjenja njihovih džepova. Postavlja se pitanje zašto nešto nisu uradili. To je bilo vreme afera i malverzacija, zloupotreba i privilegija, kao i nenamenskog trošenja sredstava.

Srbija danas jeste drugačija zemlja, stabilna, ekonomski jača, uvažena u svetu. Vlada Republike Srbije, sa predsednikom Aleksandrom Vučićem na čelu, ima za cilj unapređenje privrede, otvaranje novih fabrika, novih radnih mesta,

samim tim i više novca u budžetu, budžetu koji je treću godinu zaredom u suficitu, što sve znači veće mogućnosti za nove infrastrukturne projekte od značaja za Republiku Srbiju.

Prioritet ove vlade su projekti od regionalnog značaja, kojima će Srbija biti bolje povezana sa svim susedima, što će omogućiti veći ekonomski rast i efikasnost privrede, a ovaj zakon će to omogućiti. Suština je u povezivanju, kako bismo mogli da menjamo robu i usluge. Povezivanje je danas od presudnog značaja za napredak, kao i bolje kontakte poslovnih ljudi. Ulaganje u saobraćajnu infrastrukturu s jedne strane povećava domaću tražnju, a s druge strane utiče na rast privatnih investicija i uopšte na bolji privredni ambijent. Ovo će dovesti do smanjenja cena izgrađenih objekata, privlačenja stranih investitora i povećanja zaposlenosti. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ljubiću.

Reč ima Ana Čarapić.

Izvolite.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, građani Srbije, set zakonskih rešenja koji je na dnevnom redu još jednom potvrđuje da je Vlada Republike Srbije predvođena predsednikom Anom Brnabić i država Srbija predvođena predsednikom Aleksandrom Vučićem maksimalno posvećena građanima Srbije i, to mogu slobodno reći, više nego bilo koja vlast dosad.

Svi predlozi zakona koji su na dnevnom redu rezultat su iscrpnog rada svih članova Vlade. Za neke od predloga zakona mogu slobodno reći da su rezultat višegodišnje analize i višegodišnjih pregovora, i to u cilju iznalaženja najboljeg mogućeg rešenja kako za građane Srbije tako i za državu Srbiju, ali i za sve privredne subjekte.

Kao poslanik vladajuće većine izražavam ogromno zadovoljstvo što su Vlada Republike Srbije i predsednik Vučić u ovim teškim vremenima za našu državu uz naš narod, za razliku od nekakvog Saveza za Srbiju, čije lidere zanima jedino lični interes. Pa, verovatno je period od sedam godina bez vlasti i državne kase za njih težak i dug period, verovatno su se iscrpli pa bi sada želeli, pokušavajući da izazovu političku nestabilnost, da se dočepaju državne kase i vlasti. Na taj način čine loše građanima Srbije zato što odvlače strane investitore iz naše zemlje.

Građani su toga svesni, čak i oni koji su na strani tog nekakvog saveza, zato što upravo ti građani upućuju zahteve i našoj vladi i predsedniku Republike jer imaju u vidu da će Vlada Republike Srbije i predsednik Vučić razmotriti njihove zahteve i izaći im u susret.

Zašto se građani koji su zaduženi u švajcarskim francima nisu obratili za pomoć ni Vojislavu Koštunici, ni Borisu Tadiću, ni Mirku Cvetkoviću? Pa zato

što su ih upravo oni različitim uredbama, različitim odlukama o subvencionisanju kredita indeksiranih u švajcarskim francima motivisali na sklapanje tako rizičnih kreditnih aranžmana. Uprkos svemu, na inicijativu predsednika Republike, upravo Vlada gospođe Ane Brnabić je predložila zakon o konverziji stambenih kredita indeksiranih u švajcarskim francima, gde će konverzijom preostalog duga iz franka u dinare, potom u evro, prema srednjem kursu NBS na dan konverzije, biti otpisano čak 38% preostalih potraživanja koja banke imaju prema takvim klijentima, a bitno je da će 15% otpisanih potraživanja pasti upravo na teret budžeta Republike Srbije, što znači da je naš budžet stabilan.

Zašto su se građani uopšte odlučivali na tako rizične kreditne aranžmane? S jedne strane, na to ih je motivisala tadašnja vlast, a s druge strane, u momentu sklapanja takvog kreditnog aranžmana franak je vredeo 47 dinara, da bi samo pet godina kasnije franak ojačao za čak 100% prema dinaru i dostigao vrednost od 94 dinara. Čisto poređenja radi, dolaskom Jorgovanke Tabaković na čelo NBS, franak je za period od sedam godina ojačao za nešto manje od 10%, dakle deset puta manje nego u periodu njihove vlasti.

Postavlja se logično pitanje ko je kriv za tako nezavidan položaj građana Srbije, mi ili prethodna vlast. Pa, naravno, jedini i glavni krivac je prethodna vlast zato što je motivisala građane na sklapanje tako nepovoljnih kreditnih aranžmana.

Sve o čemu sam govorila svedoči koliko su Vlada Republike Srbije i Srpska napredna stranka zainteresovane da pomognu svim građanima Srbije, nasuprot nekakvom Savezu za Srbiju, nasuprot prethodnoj vlasti, koja upada u zgradu RTS-a, koja upada u zgradu Skupštine Grada Beograda, koja je imovina svih građana Srbije, koja poziva na linč, vešanje, koja se služi najgorim fašističkim metodama ne bi li se dočepali državne kase. Pa, znate, ti iz Saveza za Srbiju nikako ne mogu da prežale što je Vlada upravo ovim zakonskim rešenjima opredelila preko sto miliona evra kako bi pomogla građanima Republike Srbije koji se nalaze u teškim problemima zato što su ih oni doveli u takvo stanje, a oni bi želeli da upravo tih sto miliona evra završe u njihovim džepovima. E pa, to im građani Srbije nikada neće dozvoliti.

Kada je u pitanju Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o postupku registracije u Agenciji za privredne registre, želim da istaknem da će ova zakonska rešenja apsolutno pojednostaviti registraciju privrednih subjekata u pogledu povećanja broja lica koja će biti ovlašćena za podnošenje registracionih prijava. Predlog zakona rešiće sve nedostatke sa kojima smo se suočavali u prethodnom periodu i, kao krajnji rezultat, ovaj zakon će poboljšati položaj Republike Srbije na Duing biznis listi Svetske banke, a to će rezultirati još većim brojem kako stranih tako i domaćih investitora.

Još jednom hvala članovima Vlade Republike Srbije koja brine o nama građanima, koja brine o budućnosti nas i naše dece. Ono što mi i naši roditelji nismo imali zbog lopovluka prethodne vlasti, naša deca će imati. Građani Srbije se ne daju više prevariti, a to će pokazati dolaskom na današnji miting SNS-a u Beogradu, i to u tolikom broju koji savremena srpska istorija ne beleži.

Poslanička grupa SNS podržaće set svih zakonskih rešenja. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Čarapić.

Reč ima Tijana Davidovac.

Izvolite.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, pred nama se nalazi Predlog zakona o konverziji stambenih kredita indeksiranih u švajcarskim francima kojim se posle više od jedne decenije rešava problem 15.785 ljudi koji su u ovom trenutku zaduženi u toj valuti. Postignuto je kompromisno rešenje između nekoliko zainteresovanih strana, i to: građana, odnosno udruženja koja ih predstavljaju, banaka i države.

Ovim predlogom predviđeno je da se preostali dug kredita konvertuje u evre i da dug dobijen konverzijom bude umanjen za 38%, kao i da se kamatna stopa ograniči na 3,4%, plus tromesečni ili šestomesečni euribor za promenljive kamatne stope, odnosno na 4% za fiksne kamatne stope, čime se rizik dalje otplate kredita svodi na minimum.

Po ovom zakonu banka je dužna da u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu dostavi korisniku ponudu, dok su, s druge strane, korisnici u obavezi da u roku od 30 dana od dana prijema ponude obaveste banku o svojoj odluci. Ovaj zakon nije obavezujući, tako da korisnici, ukoliko ne žele, nisu u obavezi da izvrše konverziju.

Izdvajanje države u svrhu primene ovog zakona će iznositi 11,7 milijardi dinara, i to u slučaju da svi korisnici prihvate ponuđeno rešenje. Ovaj iznos nije mali ali zahvaljujući odgovornoj politici koju je Srpska napredna stranka vodila proteklih godina mi smo naše javne finansije doveli u red tako da možemo da rešimo brojne nasleđene probleme, među kojima je i problem građana koji su zaduženi u „švajcercima“.

U prva tri meseca ove godine ostvarili smo suficit u budžetu u iznosu od 15,8 milijardi dinara iako smo planirali deficit od 19 milijardi. Takođe, javni dug je krajem marta iznosio 50,8% BDP-a, a 2015. godine iznosio je 70%. O postignutim rezultatima Vlade govori i činjenica da je ukupna vrednost direktnih stranih investicija u protekloj godini iznosila 3,5 milijardi evra, dok su sve druge zemlje u regionu privukle 1,9 milijardi.

Zatim, kada govorimo o nezaposlenosti, koja je 2013. godine iznosila 25,9%, ona danas iznosi manje od 12% zahvaljujući brojnim fabrikama koje su

otvorene širom Srbije, isključivo zahvaljujući radu ove vlade i našeg predsednika Aleksandra Vučića, koji se svakodnevno bori za bolji i kvalitetniji život naših građana. Zahvaljujem na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Davidovac.

Reč ima narodni poslanik Nataša St. Jovanović.

Izvolite, kolegice.

NATAŠA ST. JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, ja ću takođe govoriti o leks specijalisu, koji je kompromisno rešenje koje je nađeno između tri strane: jedna strana su građani, tj. udruženja koja ih predstavljaju, druga strana su svakako banke i treća je država. Postignut je kompromis i najbolje moguće rešenje u ovom trenutku za sve tri strane kojim se rešava problem koji traje više od jedne decenije. Jer, da podsetim, zaduženi u švajcarskim francima su oni koji, prema poslednjim podacima, čine 540.000.000 evra, ili 15.685 je korisnika kredita. Ali to nije samo taj broj, tu su i članovi njihovih porodica, tako da je ovaj broj znatno veći jer su to osetili kao posledicu na svojoj koži.

Na inicijativu predsednika Aleksandra Vučića, naša Narodna banka Srbije i Ministarstvo finansija su vodili veoma teške pregovore da se ovaj zakon odnosi na sve dužnike, a ne samo na one koji su sa ostatkom duga preko 50.000 evra. To znači sledeće: iznos dobijen konverzijom biće umanjen za 38%, a dodatno olakšanje je činjenica da se obračun konverzije vrši, ali bez zateznih kamata, i primenjuje se kamatna stopa od 3,5% godišnje, što je neuporedivo bolje nego što je dosad bilo.

Država će da učestvuje u nadomeštanju dela troškova sa 11,68 milijardi dinara, a novac za sprovođenje tog zakona biće obezbeđen emitovanjem obveznica u skladu sa tržišnim uslovima. Veći teret otpisa naravno podnose banke, ali udeo državnog troška se kreće od 30 do 40% u ukupnom iznosu. Ovo država može da realizuje jer ima suficit u budžetu 15,8 milijardi dinara; u suprotnom, to ne bi mogla. I to je odgovor na pitanje onih koji kažu – a šta ste čekali do sada da reagujete.

Ova vlast se odgovorno odnosi prema svojim građanima i ovaj dogovor nije bio nimalo lak jer se odnosi na bilateralni sporazum klijent–banka. Ali poznato je da je velika većina banaka u stranom vlasništvu i ne dozvoljavaju mešanje u svoju poslovnu politiku. A, isto tako, naša država se posredno, preko Narodne banke Srbije i preko Ministarstva finansija, nametnula kao neko ko želi i ko mora da zaštiti egzistenciju svojih građana. Jer, ko god je dobio stambeni kredit, znači, zadovoljava visoke kriterijume, tj. bili su bonitetni za vraćanje kredita u momentu odobravanja. Svi ti ljudi dovedeni su u situaciju da zbog skoka švajcarskog franka sve ove godine redovno plaćaju, a dug se minimalno

smanjuje, do beznadežnosti da će iko išta učiniti po tom pitanju. Za ovaj leks specijalis potrebna je država koja ima volje i snage da zaštiti svoje građane.

Nije nama lako da sve brljotine iz prethodnog perioda ispravljamo, jer ništa dobro nama nije ostavljeno u nasleđe od prethodne vlasti, nego su uništili šta god su mogli a da imaju ličnu korist. Neke stvari se nikada ne mogu vratiti. Ali, pored svih prepreka, beležimo suficit i to niko ne može da ospori.

Setimo se koliko je domaćih banaka upropašćeno od istih tih koji su bili na vlasti do 2012. godine. Prisetimo se samo afere „Agrobanka“, Razvojna banka Vojvodine, pa i dalje: „Beobanka“, „Jugobanka“ i ostalo. Trebalo bi čitav sat vremena da ih nabrajam i pričam o tome.

Donošenjem ovog zakona dolazimo do socijalno prihvatljivog rešenja da od vrednih i radnih porodica koje su samo htele ono što je prirodno, a to je krov nad glavom, ne pravimo socijalne slučajeve i, ujedno, rasterećujemo sudove jer su pokrenuti mnogi sudski sporovi.

Kada su podizani krediti, i to većinom 2007. godine, delimično 2008. godine – da podsetim naše građane, Srpska napredna stranka je osnovana tek u oktobru 2008. godine – tadašnja vlast nije edukovala svoje građane da im objasni opasnosti koje vrebaju uzimanjem kredita koji je vezan za „švajcarce“, već ih je čak i podstrekivala. Trebalo je da im objasni šta je to euribor, šta je to varijabilna kamatna stopa, šta je to valutna klauzula, da bi mogli lakše da upravljaju svojim finansijama. Takođe treba napomenuti, kao što je rekao kolega Arsić juče, da su mnogi koji nisu ispunjavali uslove zbog visine rate kredita koji su bili vezani za evro mogli da dobiju kredit vezan za švajcarski franak, tako da je i to bio jedan od razloga zbog čega su ljudi uzimali takvu vrstu kredita i ulazili u rizik.

Naravno, ovo košta državu i uvek će zluradi reći – a ko je nama pomogao, zašto su uletali kada nisu znali posledice. Možda nije pravedno prema svima, jer ima onih koji su otplatili kredit u veoma teškim uslovima, prinuđeni da prodaju nekretnine i zatvarali kredite. Ali morate znati, naša zemlja je ostavljena na ivici bankrota 2012. godine i morali smo postepeno da napredujemo, jer ništa ne dolazi preko noći, vrednim, neumornim radom, prvenstveno našeg predsednika Aleksandra Vučića, ali i drugih članova Vlade i svih članova SNS, svako u svom domenu. Imali su želju, a sada mi imamo i mogućnosti, jer budžet je u suficitu, kao što sam rekla, 15,8 milijardi dinara, i to je velika stvar. Mi želimo da se naši građani osećaju zaštićeno i da budu sigurni da će država biti uvek tu da brani njihove interese, a to nam omogućava prvenstveno odgovorna državna i ekonomska politika.

Koliku podršku imaju Aleksandar Vučić i Srpska napredna stranka, pokazaće se večeras na mitingu, kako je rekla moja koleginica Ana, koji novija istorija ne pamti. Dođite večeras da pokažemo snagu i podršku koju ima SNS. Hvala na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jovanović.

Reč ima narodni poslanik Dragana Kostić.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, narodni poslanici, danas ću u svom izlaganju posebnu pažnju posvetiti zakonu o izmenama i dopunama Zakona o planiranju i izgradnji.

Zakon je donesen 2018. godine a već ove godine imamo dopune i izmene istog. Šta nam to govori? Govori da je Srbija danas najveće gradilište u regionu, gde je preko 40.000 aktivnih gradilišta. Izmene i dopune su upravo rezultat rada na terenu. Iako je Srbija danas u svetu napredovala po brzini izdavanja građevinskih dozvola, ova vlada, na čelu sa našim predsednikom Aleksandrom Vučićem, želi da i dalje unapređuje rad stručnih službi, kao i brzinu izdavanja dozvola.

Jedan od ciljeva ovog zakona je i ubrzanje procedure prilikom izdavanja građevinskih dozvola za linijske infrastrukturne objekte, kao i na priznanju odgovarajućeg prava prilikom izdavanja građevinske dozvole, odnosno propisano je da izjava investitora da će imovinske odnose rešiti do izdavanja upotrebne dozvole predstavlja rešenim imovinskopravne odnose na katastarskoj parceli koja je obrazovana kao projekat preparcelacije, ali bez uslova da je isti potvrđen i sproveden u katastru u fazi prijave radova.

Takođe, za pohvalu je i ubrzana procedura za izdavanje građevinskih dozvola za projekte koji su utvrđeni kao projekti od značaja za Republiku Srbiju.

Ovim izmenama zakona produžen je rok za izradu planova detaljne regulacije gradova koji su stupili na snagu pre 1. januara 1993. godine a rok im ističe novembra ove godine.

Kako se u našoj Srbiji planira početak novog investicionog ciklusa vrednog oko pet milijardi evra, analizom slučajeva u praksi predlaže se novo rešenje gde se ne dozvoljava početak radova tamo gde nije rešena imovina, ali se ubrzava postupak na način da se ne traži potvrđen i sproveden projekat preparcelacije, odnosno parcelacije, čime se omogućava da se radovi izvedu po fazama tamo gde su rešeni imovinskopравни odnosi, kao i da se sukcesivno vrši prijava radova.

Takođe, u cilju ubrzavanja rešavanja postupaka eksproprijacije pred katastrom i smanjenja rizika za investitora, istovremeno s ovim izmenama predložena je izmena Zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova na način da se ovakvi predmeti rešavaju prioritarno.

Ovo su samo neke od novina u zakonu o izmenama i dopunama Zakona o planiranju i izgradnji, koje će svakako uticati na još ubrzanije izdavanje građevinskih dozvola, na veće zadovoljstvo korisnika ovih usluga.

U danu za glasanje podržaću set svih zakona koji su na dnevnom redu.
Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Kostić.

Reč ima Stanija Kompirović.

Izvolite, kolegice.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, kada zemlju vodi odgovoran predsednik, koji ne štedi sebe, sa željom za bolju budućnost za svako mesto, grad, opštinu, selo u Srbiji, ulaže se u uređenje puteva, pruga, mostova, fabrika, bori se za nova radna mesta, smanjuje broj nezaposlenih i vodi najteža borba da se mirnim putem reši pitanje Kosova i Metohije, uz težnju za opstanak i ostanak na našim prostorima.

Ne može odgovorna vlast da mirno gleda 16.800 ljudi u socijalnim problemima, koji su uzeli kredite u švajcarskim francima i sebe doveli na rub egzistencije. Zahvaljujući tome što se predsednik države uključio u rešavanje ovog pitanja, to je dovelo do leks specijalisa. To je političko i socijalno rešenje. Država je izašla u susret da pomogne u rešavanju socijalnih problema. Da u republičkom budžetu ne postoji suficit od 15,8 milijardi dinara, ne bi ni država preuzela obavezu rešavanja ovakvog problema, što će pozitivno uticati na korisnike kredita, na smanjenje rata, na smanjenje sudskih sporova. Država će iz budžeta izdvojiti 11,6 milijardi dinara za rešavanje ovakvih socijalnih problema.

Zato ćemo i mi večerašnjim skupom pokazati na dostojanstven način da smo za bolju Srbiju, u broju od 200.000 ljudi, da želimo pristojno i moderno društvo i da imamo predsednika Aleksandra Vučića kome verujemo. Znamo da nosi ogroman problem, mogu reći i teret, ali vodi nas u bolje sutra sa željom da što manje problema ostane našoj deci.

Podržimo politiku mira koju vodi naš predsednik, kome verujemo mi sa Kosova i Metohije, koji ćemo i večeras pokazati jer danas stižemo u broju preko 12.000 i borimo se za ono što nama pripada jer volimo svoju Srbiju. To su pokazali i mladi svojim Maršem mira, koji su krenuli za bolju budućnost Srbije, prešli 350 kilometra pešaka da bi pružili podršku miru i stabilnosti, očuvanju naše otadžbine i našem predsedniku Aleksandru Vučiću. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Kompirović.

Reč ima narodni poslanik Ivana Nikolić.

Izvolite.

IVANA NIKOLIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, pred nama je set predloga zakona koje je predložila Vlada Republike Srbije, koja kontinuirano i predano radi od prvog dana i pokazuje zabrinutost i spremnost i rešenost da reši probleme svojih građana, a mi smo i danas ovde, kao

predstavnici naših građana, da govorimo o tim predlozima, da se trudimo da dođemo do najboljeg mogućeg rešenja, isključivo u interesu poboljšanja kvaliteta njihovih života.

Kada je reč o Predlogu zakona o konverziji stambenih kredita indeksiranih u švajcarskim francima, ističem da je ovo zaista kompromisno rešenje. Predsednik Republike gospodin Aleksandar Vučić je pre tri nedelje obišao građane koji su izrazili nezadovoljstvo u vezi sa situacijom u kojoj se nalaze i obećao da će rešiti problem. I, evo, mi danas, Vlada Republike Srbije i Narodna skupština Republike Srbije, legitimno izabrane institucije, uprkos brojnim opstrukcijama, na zakonom propisan način rešavamo te probleme i ispunjavamo obećanje. Isti ti koji pokušavaju da opstruišu rad nadležnih institucija nasiljem, promovisanjem fašizma danas kritikuju ovaj predlog, a pre samo deset ili dvanaest godina su iste te građane ohrabivali da se kreditno zaduže.

Ali Srbija se danas ponosi time što je stabilizovala svoje finansije, što smanjuje javni dug, što se beleži suficit u budžetu iz godine u godinu i što može da pristupi rešavanju ovog problema.

Kada je reč o predlozima zakona iz domena Ministarstva građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, ističem da su predlozi koncipirani tako da omoguće da se nastavi trend rasta i razvoja u našoj zemlji, odnosno oni su tu da bi se stvorio ambijent za dalja ulaganja, da se smanji siva ekonomija, da se stvore nova radna mesta i da se stvore uslovi za bolji život, odnosno za bolji standard.

Kada govorimo o Zakonu o planiranju i izgradnji, iskoristila bih priliku da istaknem i pohvalim to što se aktuelna vlada ozbiljno bavi ovim problemom i temama koje su definisane tim zakonom, a naročito danas kada govorimo o radu Inženjerske komore, o licenciranim inženjerima i kada govorimo o odgovornosti za realizovane projekte. Krajnje je vreme bilo da Vlada preuzme odgovornost i prekine praksu koju je sprovodila Inženjerska komora Srbije ne vršeći kontrolu i ne ukazujući na odgovornost licima koja su na nekim projektima bila nadzor ili su čak učestvovala u projektovanju, odnosno u izradi projekata za realizaciju.

Konkretno, kao građanin opštine Ub, svedok sam sa kojim posledicama se suočava aktuelna vlast i Vlada, naročito govoreći o izgradnji deonice autoputa E-763 Beograd – južni Jadran od Uba do Lajkovca. Svakako pohvaljujem napore Vlade, koja temeljno rešava ovaj problem, ukazuje najpre na odgovornost onih koji su radili na neodgovarajući način, istovremeno radeći i na izradi novih projekata.

Dakle, politička odgovornost, odgovornost prema građanima, volja, rad, velika energija, briga o građanima predsednika Aleksandra Vučića, Vlade Republike Srbije, rukovodstva koje sprovodi program Srpske napredne stranke

usmereni su zaista ka otklanjanju problema koje smo zatekli od prethodnog režima, a i ka iznalaženju rešenja za poboljšanje kvaliteta života naših građana.

Građani Republike Srbije to vide, podržavaju takvu politiku i to potvrđuju sve većom podrškom iz izbora u izbore, na svim nivoima. Isto tako, sigurna sam, potvrdiće i danas na istorijskom skupu ovde ispred Narodne skupštine na dostojanstven, civilizovan način, bez promovisanja nasilja, uvreda, psovki i tako dalje, s osmehom na licu, sa svojom porodicom i sa prijateljima.

Svakako, što se tiče predloga zakona, Poslanička grupa SNS će ih podržati u danu za glasanje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Nikolić.

Reč ima narodna poslanica Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolege poslanici i poslanice, poštovani građani Srbije, politika Aleksandra Vučića, politika ove vlade i politika Srpske napredne stranke jeste politika napretka, jeste politika razvoja, jeste politika zapošljavanja, jeste politika otvaranja novih radnih mesta i jeste politika boljeg životnog standarda svakog građanina Republike Srbije.

Sledeći ovu politiku, pred nama se nalaze i predlozi zakona koji upravo govore o boljem kvalitetu života ugroženih građana, o boljoj infrastrukturi, o boljem zakonodavnom okviru koji se tiče otklanjanja administrativnih barijera i administrativnih procedura pred kojima su se naši građani, a i stranci, do sada nalazili.

Moram da istaknem, kada govorimo o zakonu o konverziji stambenih kredita u švajcarskim francima, negde smo se svi složili da ovaj zakon kao dominantno obeležje ima socijalnu crtu, odnosno on je dominantno socijalni zakon. Naravno, njegova potka i ono što prethodi ovako odgovornom socijalnom zakonu jeste stabilna ekonomija.

To je upravo ona ekonomija na kojoj SNS, Vlada i Aleksandar Vučić od 2012. godine u kontinuitetu rade i to je ekonomija koja je zasnovana na realnim osnovama. Samo zahvaljujući ubrzanom ekonomskom napretku, samo zahvaljujući suficitu, samo zahvaljujući povećanom broju zaposlenih, samo zahvaljujući velikom broju otvorenih fabrika i velikom broju novih radnih mesta, danas smo u situaciji da možemo da otklanjamo sve one brljotine koje su napravile prethodne vlasti, a jedna od tih brljotina svakako jeste i zaduživanje građana za stambene kredite u švajcarskim francima.

Rekli su nam ovde neki predstavnici opozicije da ovo nema nikakve veze sa prethodnom vlašću. Ima i te kakve. Oni su svojim činjenjem i nečinjenjem doveli u zabludu netačnim informacijama jedan deo građana da posegne za

uzimanjem kredita u švajcarskim francima, a znamo da je švajcarski franak jedna od najstabilnijih valuta.

Naravno, oni su krivi i zato što je jedan od njihovih ministara, gospodin Božidar Đelić, nekakav njihov ekonomski ekspert, javno na televiziji rekao, zamislite, građanima Srbije da je svetska ekonomska kriza šansa za našu zemlju. Pa zar to može da izgovori neki samozvani ekonomski ekspert?! On kao da je pao sa Marsa. Zar je moguće da svetska, globalna ekonomska kriza zaobiđe našu zemlju? Naravno da to nije bilo moguće i naravno da je na taj način, zarad jeftinih političkih poena i zarad bogaćenja „žutog tajkunskog preduzeća“ na grbači običnih građana, radnika i naroda koji se zadužio u švajcarskim francima, pokušao njima da manipuliše.

Prvi državnik koji je pred građane izašao oči u oči da se suoči s njihovim problemima, da ih sasluša jeste Aleksandar Vučić, 28. marta ove godine. Zamolio ih je državnički i ljudski da ne štrajkuju gladu, da se vrate svojim kućama, a da će on pokušati zajedno sa Vladom da se nađe rešenje. I to rešenje je nađeno. Danas je pred nama narodnim poslanicima upravo jedan takav zakon. Ovaj zakon jeste kompromisno rešenje, kompromis između države, između građana, između banaka, ali ovaj zakon je i te kako značajan sa socijalnog aspekta, jer se radi o 16.800 porodica koje su bile zadužene u švajcarskim francima.

Takođe moram da istaknem da što se tiče privlačenja stranih investicija naša zemlja svakako ima najviše stranih investicija u regionu.

Takođe, moram da istaknem da od 2012. godine kontinuirano ova vlada radi na izgradnji vrlo važnih infrastrukturnih projekata, a to su i rekonstrukcija železnice, i rekonstrukcija odnosno izgradnja auto-puteva i rekonstrukcija regionalnih pruga i, naravno, najveća ulaganja od 1990. godine ministarstvo ima upravo u vodnom saobraćaju. Trenutno, ta ulaganja su 210 miliona evra. Plan ove vlade je da 2023. godine Beograd postane transportno čvorište gde će biti adekvatno povezan i drumski, i železnički, i vazdušni i vodni saobraćaj.

Naravno, sve ovo građani Srbije prepoznaju od 2012. godine i zato u kontinuitetu ogromnu podršku daju politici Aleksandra Vučića svake godine u izbornim ciklusima sve više i više, a danas će ispred Narodne skupštine svojim veličanstvenim prisustvom pokazati da podržavaju politiku Aleksandra Vučića ali i da je Srbija zemlja pristojnih, slobodarskih građana. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Vukojičić.

Reč ima Ljiljana Malušić.

Izvolite.

LjILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima iz Ministarstva, danas je pred nama set zakona, a ja ću govoriti o tri kratko, pre svega o leks specijalisu ili Predlogu zakona o konverziji stambenih kredita indeksiranih u švajcarskim francima.

Zašto baš o njemu? Pa zato što se ovih dana digla prašina oko toga da li uopšte treba da polemišemo u ovom visokom domu o tome ili ne. Naravno da treba i ja se ponosim što imam čast i zadovoljstvo danas da govorim o njemu. Zašto? Zato što je 16.800 ljudi pre par godina potpisalo ugovore o zajmu sa bankama, o dizanju kredita za kupovinu stanova. Taj zajam je bio u „švajcarcima“. Danas su „švajcarci“ porasli i šta to znači – da ljudi nisu počeli da otplaćuju ni glavnicu. Sramota.

Zašto se to desilo? Pa ljudi su najnormalnije hteli sebi da obezbede elementarne uslove za život, a neko im je rekao da su „švajcarci“ najpovoljniji pa da tako treba da se ponašaju, da uzmu kredite u „švajcarcima“, i preko 20.000 ljudi je uzelo te kredite. Danas je u velikom problemu njih 16.800. Jedan deo tuži državu, to je u redu, jedan deo ima izbora. A zašto? Pa zato što je Vlada sela, porazgovarala, zahvaljujući našem predsedniku Aleksandru Vučiću, koji se prvi usudio da stane pred lica tih ljudi koji su u velikom problemu i rekao – da, pomoći ćemo ljudima.

Ovo nije ekonomski zakon, ovo je socijalni zakon. Ovo se radi sa puno empatije i zaista ne postoji neko ko sedi ovde danas a neće da glasa o ovom zakonu. Ovde se ne radi samo o 16.800 ljudi, to su ljudi koji su uzeli kredite, već i o njihovim porodicama. Izračunajte: puta tri, četiri člana, to je preko 60.000 ljudi. Pa zar treba 60.000 ljudi da pustimo niz vodu? Nikada, ali nikada! Srpska napredna stanka ima svoj program i upravo je prva tačka da smo mi stranka koja pomaže ljudima, da smo mi servis građana i upravo ćemo to danas, odnosno ovih dana i pokazati.

Svaka država ima svoj princip: Mađarska je odradila to na jedan drugi način, Crna Gora, mi imamo svoj princip. Ja sam vrlo zadovoljna što imam zadovoljstvo da pričam o tome. Zašto? Pomažemo jednom velikom gradu, 60.000 ljudi je u pitanju. Ljudi, nemojte uopšte da bilo ko ima problem da li pomoći ili ne. Ono što se desilo, desilo se. Nekom nismo pomogli, ali to je samo mali broj. Većina ljudi će biti pomognuta, i to im se otpisuje 38% od duga. Tako radi odgovorna vlast, tako radi Srpska napredna stanka i čestitam na tome.

Uostalom, mi smo u mogućnosti to da odradimo iz prostog razloga što je u prošloj godini direktnih stranih investicija bilo 3,5 milijardi, za razliku od ostalih u okruženju koji su ukupno imali 1,9 milijardi. Zaposlili smo preko 200.000 ljudi, otvorili preko 300 fabrika.

Reče moj uvaženi kolega, koji danas nije tu, koji uglavnom dođe kada treba nešto da se kritikuje, da ne treba spominjati bivšu vlast. Pa, naravno, ovo je krenulo da se dešava od 2005, 2006. do 2011. godine. I kritikuje nas što ne otvaramo fabrike, što ne gradimo bolnice, što ne otvaramo vrtiće. Pa to je nonsens! Pa to smo sve otvorili. Renovirali smo preko 300 škola, renovirali smo preko 250 domova zdravlja, gradimo pruge, gradimo nove bolnice. Mi radimo, mi ne krademo.

Gde su ovi koji nam spočitavaju da loše radimo? Pa nema ih. Na jednom primeru ću pokazati njihovu nemoć, odnosno našu moć: pre par dana je u Sava centru bilo prošireno rukovodstvo stranke; bilo nas je sedam hiljada, samo prošireno rukovodstvo, onoliko koliko je njih bilo ovde u gradu. Sramota je to, ti rušioci grada Beograda, rušioci države. Nikada se to neće desiti. Dok postoji Srpska napredna stranka, njeni koalicioni partneri, građani neka slobodno spavaju, neka danas dođu na miting pa neka vide šta je demokratija, neka dođu majke sa decom da vide kako mi to radimo. Mi smo jedna odgovorna, radna i vredna stranka.

Sada vrlo kratko o drugom zakonu, a to je Predlog zakona o dopuni Zakona o budžetskom sistemu. Zašto? Zato što treba da se ispravi nepravda koja je učinjena prema predškolskim ustanovama. Naravno, radi se o platama koje treba da se izjednače sa platama u ustanovama osnovnog obrazovanja, i upravo član 1. govori o tome. Mi ćemo te plate povećati za 9%. Zatim, to će se desiti već u maju i pokazaće se u junskoj plati. Ovo je zakon po hitnom postupku.

Ne mogu da ne kažem samo dve reči o aerodromima. Pre svega, pohvalila bih rad ministarstva. Od 2012. godine Aerodrom više ne izgleda kao jedna devastirana, upropašćena investicija, nego izgleda kao jedan moderan, aktivan aerodrom. Povećan je kapacitet Aerodroma „Nikola Tesla“ sa oko pet i po miliona na sedam i po miliona putnika. Ugovorena je koncesija Aerodroma „Nikola Tesla“ na 25 godina, vredna je 1,46 milijardi; od toga četiristo i nešto milijardi direktno ide u budžet, a 730 milijardi u investicije. Biće napravljen nov deo Aerodroma, nova staza, nova pista, rulni delovi. Znači, apsolutno boljitak u svakom pogledu.

Još mnogo toga ima da se govori, međutim, moje vreme ističe, ima još dosta kolega. Ja se zahvaljujem i Ministarstvu, naravno, pre svega predsedniku države, i ponosim se što danas mogu da razgovaram o ovako važnom problemu. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Malušić.

Reč ima narodni poslanik Studenka Kovačević.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, uvaženi građani Republike Srbije, ovaj današnji dnevni red kroz svoje tačke definiše nekoliko važnih teza na kojima SNS i zasniva svoju politiku, a to su, između ostalog, razvoj Srbije kroz izgradnju infrastrukture, kroz jačanje ekonomije i odgovornost prema građanima. Upravo su to parametri koji su Srbiji bili neophodni da bi se istakla kao lider u regionu i da bi napredovala, a da bi građani Srbije mogli da vide budućnost u svojoj zemlji.

Danas kada je ekonomija stabilna, sa suficitom u budžetu Republike, država je stala uz građane koji su u velikom problemu. Šta god ko govorio o

ljudima zaduženim u švajcarskim francima, ne zaboravimo da se radi o skoro 17.000 porodica koje su u dugogodišnjoj agoniji, da su u tu agoniju dospele najviše zbog obmane tadašnje vlasti u državi, kojoj kasnije ni na um nije palo da zaštiti svoje građane.

Ovim zakonom će pre svega ovim ljudima biti vraćeno dostojanstvo jer država staje uz njih da ih zaštiti i da im pomogne. Zaustaviće se prodaja porodičnih domova ljudi, koji više neće ostajati na ulicama, i to je nešto što moramo podržati i oko čega ne smemo imati dilemu. Jednostavno, dugogodišnja borba tih ljudi mora dobiti nekakav epilog, a taj epilog ne bi trebalo da budu ljudi bez domova i sredstava za život, već ljudi koji su od svoje države u najtežem trenutku dobili podršku.

Još bih kratko napomenula u ovom izlaganju da smo vrlo ponosni na predstojeće investicije u infrastrukturu koje očekuju Srbiju, a izražene su u milijardama. Srbija jeste i ostaće lider u regionu po kilometrima izgrađenih puteva i auto-puteva.

Naravno, jedan veliki i najsrdaniji pozdrav za ljude sa Kosova i Metohije koji u velikom broju dolaze u Beograd da podrže kampanju „Budućnost Srbije“. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Reč ima kolegunica Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, mnogo je važnih tačaka na dnevnom redu, ali naravno najveća pažnja javnosti usmerena je na Predlog zakona o konverziji stambenih kredita indeksiranih u švajcarskim francima.

Problem je nastao onog trenutka kada su građani zaključili ugovore o kreditima koji su indeksirani u švajcarskim francima, i to upravo iz razloga da bi zadovoljili jednu svoju osnovnu potrebu, a to je potreba za stanovanjem. Ovim zakonom urediće se prava i obaveze kako banaka tako i fizičkih lica i pokušati da se reši problem koji je nastao. Sada još uvek ima više od šesnaest ili sedamnaest hiljada onih koji su zaduženi u švajcarskim francima, što je dovelo do socijalnog problema. Taj socijalni problem može biti veći i to je Vlada Srbije i prepoznala.

Upravo taj problem će Vlada i pokušati da reši. Iz budžeta u ove svrhe će moći da bude izdvojeno više od jedanaest milijardi dinara. Čuli smo i od ministra Siniše Malog, čuli smo i od moje koleginice Aleksandre Tomić, ovlašćenog predstavnika naše poslaničke grupe, detalje o kojima ja neću govoriti. Ono što sam ja želela da kažem i na šta sam želela da ukažem jeste da je ovaj problem bio rešiv onda kada se u samu situaciju uključio i Aleksandar Vučić, predsednik Srbije.

Svakako, mora se imati na umu i to da je sada naš budžet stabilan, jer bez stabilnih finansija i bez suficita u budžetu Vlada svakako ne bi mogla da se odluči na ovakav korak. Ovo je još jedan pokazatelj i još jedan rezultat da Vlada Srbije na odgovoran i domaćinski način sprovodi politiku. I dok je vlast do 2012. godine ohrabrivala ljude da se zadužuju, sada mi ponovo moramo da vraćamo dugove i da ispravljamo greške prethodne vlasti.

Želela sam samo kratko da pomenem i Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o upravljanju aerodromima. Vlada je pokazala da se obećanja drže. Rečeno je da će se Aerodrom u Nišu razvijati, rečeno je da će se u njega ulagati i u smislu modernizacije i u svakom drugom smislu. Ovaj zakon će omogućiti da u Nišu bude sedište „Aerodroma Srbije“, odakle će se upravljati aerodromima u Nišu i Kraljevu. To je velika stvar za naš grad. Imaćemo letove za razne destinacije, ali ćemo imati i priliku da broj inostranih gostiju poraste i da se učvrsti Niš kao turistički centar ovog dela Srbije. Ako samo uzmemo u obzir da pre nekoliko godina ovaj aerodrom nije bio funkcionalan i da nije imao putnike, a sada činjenicu da se ide i ka broju od pola miliona putnika, to sve govori za sebe.

Potpuno je jasno zašto ću ja i lično i kao deo Poslaničke grupe Srpske napredne stranke podržati ove predloge zakona. Danas ćemo takođe po ko zna koji put u okviru kampanje „Budućnost Srbije“ pokazati kako izgleda normalna i pristojna Srbija i kako izgleda podrška naroda koju ima Aleksandar Vučić i politika Srpske napredne stranke.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milovan Krivokapić.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolegice i kolege, danas ću reći nešto o predloženom zakonu o konverziji stambenih kredita indeksiranih u švajcarskim francima i odmah na početku reći da treba podržati njegovo donošenje kao leks specijalisa jer su u pitanju decenijske muke prevarenih građana Republike Srbije.

Ponovo, opet i po ko zna koji put ispravljamo tragične posledice vladavine Demokratske stranke. Demokratska stranka na čelu sa Đilasom, Jeremićem i, siguran sam, sve vreme svoje vladavine potpomognuta Obradovićem, koji se u to vreme deklariseo kao neka opozicija, a u stvari je bio sto posto njihov. Za vreme svoje vladavine su, naravno, imali koristi od toga, jer družina oko Đilasa nije radila ništa ako nije imala ličnu korist. Promovisali su stambene kredite u švajcarskim francima i tako zadužili građane do guše. Ti ljudi su svašta preživeli i niko nije hteo glavu da im okrene, a pogotovo ne da im pomogne.

I gle sad, isti ti koji su bacili u provaliju cele porodice podržavaju proteste prevarenih ljudi saopštenjem da su ti krediti neprihvatljiv vid otimanja od

građana. Kakvo je to licemerstvo, kakva je to bezdušnost! Ali građani Srbije više ne nasedaju, nemaju prava na to zbog budućnosti svoje dece. Ne prolazi više ta skupina ljudi, koja trenutno tumara u magli, traži spas za sebe, hvata se za slamku i pritom laže, ruši, bije, vređa, omalovažava i najstrašnije psuje. Godine njihove vladavine su bile kao godine skakavaca – sve na šta su naišli, sve su uništili, pojeli, spravili sa zemljom.

Možemo samo da zamislimo u kakvoj agoniji su živeli ljudi koji su pre deset godina uzeli kredite i koji nakon deset godina plaćanja rata bankama duguju kao i na početku. Niko od njih nije mogao da se raduje novom stanu i stvaranju porodice, deci, rođendanima, slavama. Kako da se raduju kada im se nad glavom stalno uvećavao dug i rata za kredit koji su Đilas i njegovi ministri promovisali i smislili?

Pitao bih ja sve njih – pa gde će vam duša, ali kako da postavim to pitanje kada oni duše nemaju, ni obraza, nemaju ništa svojstveno čoveku. Svako od njih je imao digitron u glavi i politika im je bila čista računica, s tim što su oni bili konstantno u dobiti, a građani Srbije svakim danom sve više i sve dublje u živom blatu. Da li je bilo fer da građani sve ove godine daju toliki novac za otplatu kredita i na kraju ostanu i bez novca i bez stana? Naravno da nije, ali to promotere tih kredita, tadašnju vladajuću partiju, nije interesovalo.

Ne može više tako, jer je na čelo države Srbije izbornom voljom građana došao Aleksandar Vučić, predsednik, državnik, koga interesuje svaki građanin i sve što je bitno za prosperitet i napredak Srbije i njenih građana. Srbija je stala na noge, državna kasa je stabilna i zato može da se pomogne onima kojima je pomoć potrebna i zato može da se bori za svakog čoveka, za bolji život. Nije ovo lak posao, ali našlo se rešenje i zato se donosi zakon po hitnom postupku, gde će i banke i država preuzeti na sebe potrebni deo kredita i gde će se ispraviti dugogodišnja nepravda.

Predsednik Vučić je razgovarao sa građanima koji su zaduženi kreditom. Rekao je da će da se nađe rešenje i, evo, zaista je tako. U republičkom budžetu ima novca za rešenje problema, a ima ga zato što je privreda stala na noge, zato što imamo sve više stranih investicija, zato što smo postali sigurna zemlja za ulaganje i stabilan partner u svakom pogledu. Vlada Srbije je usvojila leks specijalis koji omogućuje da građanima zaduženim u švajcarskim francima bude otpisano oko dvesta miliona evra duga prema bankama.

Građanima Srbije poručujemo s ovoga mesta da ne brinu više, da nas „kritična masa“ od 0,1% koju okupljaju Đilas, Jeremić i Obradović i koja svakim danom ima tendenciju pada ne može zaustaviti da idemo napred, da gradimo izvesnu budućnost za svoju decu.

Dakle, bitno je i hitno je zbog svih prethodnih godina patnje ljudi, koji nisu bili krivi što su želeli da sebi obezbede krov nad glavom, da se ovaj zakon donese po hitnom postupku i Srpska napredna stranka će glasati za njega. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dragan Savkić.

Izvolite.

DRAGAN SAVKIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, na dnevnom redu je set zakona o kojima vodimo objedinjenu raspravu, a ja ću govoriti o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o zapošljavanju stranaca.

Predlogom zakona o izmenama i dopunama Zakona o zapošljavanju stranaca vrši se preciziranje odredaba postojećeg Zakona o zapošljavanju stranaca i pojednostavljenje postupka za izdavanje dozvola za rad. To će na prvom mestu pozitivno uticati na dalji razvoj poslovnog okruženja u Republici Srbiji i privlačenje stranih investicija. Strane investicije su od velikog značaja za Republiku Srbiju, a stvaranje povoljnog poslovnog okruženja, pre svega uprošćavanjem procedure, direktno će uticati na dalje privlačenje stranih investicija.

Značajno je istaći da je odgovorna politika Vlade i predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića dovela do toga da je Srbija privukla rekordan broj stranih direktnih investicija zahvaljujući čemu je naša zemlja petnaesta u Evropi po broju stranih direktnih investicija. Strane direktne investicije u Srbiji su u prva dva meseca 2019. godine iznosile 436,9 miliona evra, što je 21,8% više nego u istom periodu prethodne godine. Srbija je u tom smislu ostvarila istorijski uspeh, a takav trend je nastavljen i dalje.

Vlada Republike Srbije nastavila je program ekonomskih reformi i ostvarila zapažene rezultate u reformi javnih finansija i jačanju privrednog rasta. O uspehu reformi govori i priznanje vodećih svetskih međunarodnih institucija. Po oceni „Fajnenšel tajmsa“, Srbija je na prvom mestu globalnog indeksa konkurentnosti u privlačenju stranih investicija.

Strani investitori su u 2018. godini u Srbiji otvorili oko četrdeset novih fabrika, pogona, proizvodnih linija i distributivnih centara, u kojima će biti zaposleno preko 16.000 ljudi. Takođe, počela je ili se priprema gradnja još dvanaest novih velikih investicija.

Strane investicije sa sobom nose nova radna mesta, čime se konstantno radi na smanjenju nezaposlenosti i povećanju životnog standarda. S druge strane, na strane investicije utiče poslovno okruženje. Što je poslovno okruženje podsticajnije, privreda je konkurentnija i time privlačnija stranim investitorima.

Vlada Republike Srbije je posvećena daljem unapređenju investicione klime i nastavku strukturnih reformi. Izmene i dopune Zakona o zapošljavanju stranaca svakako su značajan korak ka tome, iz više razloga. Predlogom izmena i dopuna Zakona na prvom mestu se dodatno preciziraju uslovi pod kojima se stranci mogu zaposliti. Uz dozvolu za rad, predviđeni su kao neophodan uslov

viza za duži boravak u Republici Srbiji ili odobrenje za privremeni boravak ili stalno nastanjenje.

Postupak se značajno pojednostavljuje u nekoliko aspekata. Pre svega, propisano je objedinjeno postupanje Nacionalne službe za zapošljavanje prilikom produženja radne dozvole. Radna dozvola za upućena lica i radna dozvola za kretanje u okviru privrednog društva može se produžiti najduže do dve godine, uz pribavljenu saglasnost Ministarstva za rad i zapošljavanje. Takođe, Nacionalna služba za zapošljavanje saglasnost od nadležnih ministarstava pribavlja po službenoj dužnosti. Na taj način se procedura značajno olakšava, ubrzava se postupak produženja radnih dozvola, a poslodavcu se bitno olakšava postupak.

Takođe, pojednostavljuje se postupak u vezi sa pribavljanjem odobrenja za privremeni boravak. To znači da se poslodavcu pruža zakonska mogućnost da već za vreme trajanja postupka za odobrenje boravišne vize kod nadležnih diplomatsko-konzularnih predstavništava pokrene postupak za izdavanje dozvole za rad pred Nacionalnom službom za zapošljavanje. Predviđena je i direktna razmena službenih podataka između Nacionalne službe za zapošljavanje i diplomatsko-konzularnih predstavništava, čime se dodatno ubrzava procedura izdavanja radnih dozvola.

Imajući sve navedeno u vidu, Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o zapošljavanju stranaca značajno doprinosi pojednostavljenju procedure i stvaranju još povoljnijeg poslovnog okruženja. Na taj način se direktno utiče na dalje privlačenje stranih investicija. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine gospodine Arsiću, gospodine ministre finansija sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, vrlo kratko ću o leks specijalisu.

Ovaj problem zaduživanja u švajcarskim francima, gospodine ministre, kako ste i rekli, postoji više od deset godina. Napominjem, poštovani građani, niti jedna vlada, niti jedan ministar finansija, niti jedan predstavnik Republike Srbije, osim ove vlade, osim ovog ministra Siniše Malog i predsednika Republike gospodina Aleksandra Vučića, nisu hteli, nisu znali i nisu imali hrabrosti da reše ovaj gorući problem građana Republike Srbije.

Ovom rešenju, gospodine ministre – mi narodni poslanici smo to pratili – prethodili su veoma teški pregovori vas i subjekata zainteresovanih za ovaj problem. Na kraju tih pregovora pronađeno je, po meni, kompromisno rešenje, po meni jedino moguće, i to između građana, odnosno udruženja koja ih predstavljaju, banaka i države. Boljeg rešenja, po meni, za sve tri strane zaista nije bilo. To rešenje je najbolje moguće, kako rekoh, za sve tri strane.

Ono što je veoma važno, to je da je predviđeno da se preostali dug konvertuje u evre, a iznos dobijen konverzijom biće umanjen za 38%. Dodatno olakšanje je činjenica da se obračun konverzije vrši na iznos bez zateznih kamata. I, na kraju, predviđeno je da kamatna stopa ne može biti veća od 4%. Ovim zakonom, poštovani građani Srbije, rešava se problem između 15.000 i 16.000 ljudi.

Gospodine ministre Mali, prenosim vam zahvalnost, vama i predsedniku Republike gospodinu Aleksandru Vučiću, Srba iz Republike Hrvatske koji su štedeli u „Jugobanci“ Split, koji nisu rešili staru deviznu štednju punih 28 godina. Prošlo je mnogo predsednika vlada i predsednika Republike i ministara finansija, ali niko za ovaj najugroženiji deo našeg naroda nije imao sluha, kada je u pitanju stara devizna štednja „Jugobanke“, osim vas. Prvog septembra ove godine, nadam se, tom najugroženijem delu našeg naroda biće isplaćena prva rata. Napominjem, biće problem s jednim delom tih naših „nesretnih“ Srba zato što nemaju dokumentaciju, niti štednu knjižicu, niti karticu, jer su sa ratišta morali i iz polja da beže ispred hrvatske vojske. Zbog toga bi bilo dobro da im se prizna i baza podataka koja danas postoji u Hrvatskoj.

I ovaj problem, gospodine ministre, čekao je punih 28 godina i opet je rešio predsednik Republike Aleksandar Vučić, kao i ove „švajcarce“. I vi, gospodine Siniša Mali.

Ja sam, poštovani građani, na jednoj sednici Narodne skupštine Republike Srbije rekao da će se vreme razvoja Republike Srbije za poslednjih trideset godina deliti na dva perioda razvoja, i to: Srbija pre dolaska na vlast Srpske napredne stranke i Aleksandra Vučića za predsednika Vlade, odnosno predsednika države... A ja ću da kažem kakvo je to vreme bilo, poštovani građani, a vi potvrdite da li je tačno ili ne, pre dolaska gospodina Aleksandra Vučića za predsednika Vlade ili države. Nasledio je Srbiju koja je bila ponižena, Srbiju koja je bila ekonomski, industrijski, infrastrukturno totalno devastirana, Srbiju bez sigurnosti njenih građana, Srbiju bez nade i bez vere njenih građana u bolju budućnost, Srbiju sa prevelikim zaduživanjem, Srbiju uništenih državnih institucija, Srbiju koja je bila demonizovana, ona i njeni građani, Srbiju bez međunarodnog ugleda, Srbiju sa velikom nezaposlenošću (preko 26%), Srbiju pred bankrotom i sa prevelikom pljačkaškom privatizacijom.

I drugi period – dolazak Srpske napredne stranke na vlast, dolazak Aleksandra Vučića za predsednika Vlade, odnosno predsednika države – vreme strašnih, teških ekonomskih reformi i modernizacije Srbije. A motor te modernizacije Srbije jeste Aleksandar Vučić i Srbija je sad u punom jeku modernizacije.

Meni je žao što naših političkih protivnika nema danas ovde u ovom visokom domu da suočimo određena mišljenja, predloge i da ih pitamo da li je ovo istina ili ne. Ali oni su stvorili neki savez, oni ga nazivaju – za Srbiju, ja ga

nazivam „savez za drugu pljačku Srbije“, jer su prvi opljačkali za vreme DOS-a.

Molim vas, poštovani građani, ko ih predvodi? Pa, Dragan Đilas, u narodu poznat kao Điki Mafija, sa 750.000.000 stečenog profita dok je bio u politici; Sergej Trifunović zvani Pišoje ili Pišanović, to je onaj koji je rekao da će pišati po grobu predsednika Republike. A videli ste na mitingu kako se ponašao, ponizio je i građane koji su mu došli. Dalje, Vuk Jeremić zvani Vuk Potomak, član međunarodne bande lopova; Boris Tadić – taj je otpremio u Hag sve naše srpske heroje. Dalje, Boško Obradović zvani Lupetiv. Narod i građani me pitaju zašto stalno lupeta i laže. A pošto je profesor srpskog jezika i književnosti, izmislio je osmi padež – lupetiv. Dalje, Janko Veselinović, Stanokradica, ukrao je stan Milici Badži u Obrovcu, u Ulici braće Kurjaković, vratio ga nakon četiri godine. Gospodine potpredsedniče, i vi imate zaslugu jer ste dozvolili da u ovom visokom domu to iznesemo; znači, vredela je kritika i vratio je ukradeni stan. Dalje, Dušan Petrović zvani Kravoubica, dok je bio ministar poljoprivrede, naredio je da se pokolje 250.000 krava od 500.000 ukupnog fonda. I da dalje ne nabrajam.

Na mitingu 13. aprila videli ste, narod je primetio da je jedna grupa, Sergej Trifunović, nafiksana, jedan pijan i nije čudo što su vređali građane Republike Srbije koji su došli na taj miting.

Sve u svemu, na završetku dozvolite da kažem, radi se o jednoj grupi neradnika, džabalebaroša, lezijedovića, secikesa, luftiguza, članova međunarodne bande lopova i siledžija. Uništili su našu prošlost, uništili su našu sadašnjost, uništili su budućnost naše dece. Poštovani građani Republike Srbije, ako im dozvolimo da dođu na vlast, za jednu godinu uništiće i naše korene. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Atlagiću.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Matić.

VEROLJUB MATIĆ: Zahvaljujem.

Uvažena gospodo, ja ću kratko reći o izmenama i dopunama dva zakona, i to Zakona o planiranju i izgradnji i Zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova.

Ova rešenja iz ova dva zakona su u stvari rešenja da se ubrza procedura izdavanja građevinske dozvole za izgradnju infrastrukturnih objekata, prvenstveno puteva i pruga. Dosad je to bio veliki problem na celoj dužini, a radi se o desetinama kilometara infrastrukturnih objekata, prvenstveno puteva jer se oni najviše i grade. Ukoliko se ne završe određeni imovinskopравни odnosi, odnosno eksproprijacija, ceo postupak nije mogao da krene u izgradnju. Sada se dozvoljava gradnja, odnosno izdavanje građevinske dozvole ukoliko pojedinačni slučajevi nisu rešeni, a oni će biti rešeni u postupku gradnje. To je

nešto što je jako dobro, što ubrzava, što smanjuje troškove i dobro je za ovu državu i za ove građane.

Naravno da se neće izdati upotrebna dozvola dok se sve prethodne radnje ne završe, i one administrativne i one suštinske, one na terenu, što znači da je upotrebna dozvola ta koja dozvoljava upotrebu određenog objekta, da li je on infrastrukturni ili neki drugi – a što se tiče ovog dela ili izmena ovog zakona, radi se o infrastrukturnim objektima, odnosno putevima i prugama – i dok se na nivou jedne katastarske opštine taj put ili pruga ne uradi, tako da dobije jedan broj katastarske parcele na nivou jedne katastarske opštine.

Mi stalno pričamo o najvišem nivou puteva, odnosno pruga, prvenstveno puteva. Koliko su bitni ti putevi koji čine okosnicu ili kičmu svih puteva, mislim na najviši nivo puteva, toliko su bitni putevi na lokalnom nivou, počev od opštinskih puteva čak do nekategorisanih puteva, jer ako i oni nisu, u smislu umrežavanja s putevima visokog nivoa, ako oni nisu kvalitetni, nisu dobro urađeni i ne naslanjaju se na puteve višeg nivoa, onda mi nemamo dobru mrežu puteva. Ovim zakonom je dozvoljeno i da ti putevi mogu da se rade ako nisu završene pojedinačne eksproprijacije u pojedinim slučajevima. Znači, ako hoćemo da imamo kompletnu dobru infrastrukturu, prvenstveno mislim na puteve, moramo na svim nivoima raditi i počinjati radove ne čekajući da se kompletna eksproprijacija završi.

Skupština je tu da menja zakone, da ih prilagođava životu, normalno, ponašajući se dalje u okviru Ustava i zakona.

Mislim da ova rešenja mogu dobro da posluže i za vodove i vodotokove i reke, kada se one rade, ali to je samo moje razmišljanje, mislim da će to Vlada i nadležni imati u vidu.

Što se tiče drugog zakona, odnosno Zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova, upis svih promena u postupku eksproprijacije ne može da prođe bez kvalitetnog rada katastra, odnosno Republičkog geodetskog zavoda. Želim da kažem da je rad Republičkog geodetskog zavoda i organizacionih jedinica po gradovima i opštinama (u narodu poznatih kao katastri) jako bitan i zadire u gotovo sve sfere života. Znači, bez dobrog, kvalitetnog rada u katastrima, odnosno u Republičkom geodetskom zavodu nema ni dobrog funkcionisanja države.

Neke teškoće koje se sada pojavljuju na nivou Republičkog geodetskog zavoda jednostavno treba imati u vidu i videti gde su te teškoće. Mislim da je rukovođenje Republičkim geodetskim zavodom na zavidno visokom nivou, da je Republički geodetski zavod iskoračio krupnim korakom na viši nivo svog rada, gotovo na svim nivoima, od geoprostornih podataka i na svim drugim delovima gde funkcioniše Republički geodetski zavod. U okviru katastarsa, za tu vrstu posla potrebna su specifična znanja. U okviru organa uprave praktično postoji 90% tehničke struke. Znači, to samo po sebi govori da moraju postojati

određena specifična znanja za tu vrstu posla. S obzirom na to da je to tako bitno za rad Republičkog geodetskog zavoda, odnosno katastarsa, treba imati u vidu malo i zahteve radnika pa i sindikata da, u skladu sa navedenim i prema mogućnostima budžeta, takav rad treba adekvatno nagraditi. Zahvaljujem na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Mirko Krlić. (Nije tu.)

Reč ima narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Izvolite, kolega.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Poštovani gospodine ministre sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, nisam finansijski ekspert te nemam ambiciju da analiziram finansijske detalje Predloga zakona o konverziji stambenih kredita indeksiranih u švajcarskim francima, ali političke i socijalne efekte da.

Na inicijativu predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića, finansijski, ekonomski, bankarski, pravni i socijalni stručnjaci u Srbiji, zajedno sa predstavnicima udruženja građana zaduženih u „švajcercima“, učestvovali su u izradi ovog predloga zakona. On je rezultat napornog rada, pregovora i kompromisa, te zato nemam ambiciju da menjam bilo šta u ovom predlogu koji je pred nama.

Međutim, ne mogu da se složim sa mišljenjima onih u Skupštini ali i van Skupštine koji, misleći na dužnike u „švajcercima“, obično kažu – sami su krivi što su izabrali švajcarski franak, hteli su da profitiraju, pa sada neka sami snose posledice. To jednostavno nije u redu. Nije tako, nije tačno. Ne radi se, gospodo, ovde o štedišama „Jugoskandik banke“, na primer, Jezdimira Vasiljevića, ne radi se ovde ni o štedišama „Dafiment banke“ Dafine Milanović, koji su svesno ulazili, uglavnom svesno, u nerazumne finansijske rizike želeći da brzo i lako zarade, već se radi o ljudima koji su sasvim legalno i legitimno, na uobičajeni način, u sasvim regularnim bankarskim uslovima ušli u stambene kreditne aranžmane i izabrali jednu od ponuđenih mogućnosti. Vezali su se za švajcarski franak, nisu za evro; mogli su za evro, izabrali su ono što su mislili da im je povoljnije. A onda su se jednim potezom finansijskih institucija u Švajcarskoj, setimo se toga, čije je posledice nažalost osetio čitav svet – normalno, Švajcarci su branili svoje interese i to je normalno, legalno i legitimno – našli u tzv. dužničkom ropstvu.

Dakle, ne radi se o ljudima koji su se kockali ili ljudima koji su ušli u neke nerazumne finansijske rizike, već o ljudima koji su uradili ono što je za njih u tom trenutku bilo povoljnije. Pa zar se isto tako ne ponašamo svi mi svakodnevno, stalno ekonomišući u želji da ispunimo svoje svakodnevne potrebe? Da, i danas se opredeljujemo za ono što nam je povoljnije i to nije greh, zar ne? Naravno da nije. Ti ljudi su sada, ne svojom krivicom, zapali u dužničko

ropstvo. Zato tim ljudima treba pomoći, jer to su naši građani koji su u nevolji. I tu ne sme biti nikakve podele na ove ili one, na jedne ili druge, na naše ili njihove. Moramo da brinemo jedni o drugima, treba nam jedinstvo. Ponašajmo se onako kako se ponašaju i drugi narodi u svetu.

Dakle, nisam finansijski ekspert, ali i te kako dobro umem da procenim šta je dobro, a šta loše za ovaj narod i za ovu državu. Znam i te kako dobro da procenim ko radi u interesu ove države i ovog naroda, a ko ovu državu ruši zarad tuđih interesa. I te kako znam i umem da procenim koja je politika dobra, a koja loša za ovaj narod i u tome mi čak i oni koji sebe nazivaju liderima, opozicionim liderima, iskreno rečeno, nisu ni do kolena, ni meni a ni mojim kolega iz poslaničkog kluba SNS. Evo, pogledajte, njih i danas nema u Skupštini, klupe su prazne. Šta njih interesuju problemi građana? Nikad ih nisu ni interesovali. Njih interesuje kako da ponovo dođu do državne kase, kako da ponovo steknu mogućnost da pljačkaju. To su oni.

Zato pozivam narodne poslanike da prihvatimo Predlog ovog zakona. I želim da iskoristim priliku da pozovem sve one koji su sada pored malih ekrana i prate ovaj prenos, onaj pristojni deo Srbije, da se danas svi zajedno okupimo na platou ispred Doma Narodne skupštine, da kažemo stop nasilju i damo podršku pristojnoj Srbiji, da damo podršku predsedniku Republike Srbije Aleksandru Vučiću. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto na listama poslaničkih grupa više nema prijavljenih za reč, pre zaključivanja zajedničkog načelnog i jedinstvenog pretresa pitam da li žele reč predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa ili još neko ko nije iskoristio svoje pravo iz člana 96. Poslovnika.

Reč ima koleginica Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri, kolege poslanici, nalazimo se na kraju ove rasprave u načelu. Gospodine ministre, možemo da konstatujemo da ste uradili jedan dobar posao i pronašli rešenje, shodno mogućnostima, za ovako kompleksne probleme koji su snažili ne samo 15.500 građana koji imaju kredite indeksirane u švajcarskim francima već mnogo, mnogo više ljudi i porodica koje su direktno ili indirektno vezane za ove probleme.

Prema tome, ne tiče se ovaj problem samo onih koji su direktni korisnici kredita, već četvorostruko većeg broja ljudi čije porodice zavise od tih rata koje plaćaju, koje dolaze svaki mesec. Svaka porodica je bila podjednako srećna kada je uzimala taj kredit, jer je želela da reši svoje stambeno pitanje i krene u neki novi život. Posle pet ili deset godina, sva njihova stradanja, muke i nevolje su priča za sebe. I to je ono što je pokušaj, da i predsednik države inicira

rešavanje ovakvog problema zajedno sa Vladom Srbije, zajedno sa nadležnim ministarstvom.

Vi ste kao ministarstvo inicirali taj direktan razgovor sa tim ljudima i udruženjima koja su predstavnici tih ljudi sa tim problemima, naravno uz prisustvo Narodne banke Srbije. Ono što se videlo do tada, Narodna banka Srbije je, zajedno sa Kasacionim sudom, gledajući svoje nadležnosti, ne skrećući sa pravog puta slučajno da ima određene subjektivne ili objektivne probleme da pomogne tim ljudima na ovaj ili onaj način, shvatila da ne može da pomogne tim korisnicima kredita na način da im smanje rate, da im smanje troškove, da im smanje taj pritisak, pogotovo onom delu građana koji su bili maltene došli do toga da ne mogu da servisiraju rate, docnje velike, i da će se sutradan naći na ulici.

Znači, morao je neko da izađe s ovakvim predlogom. Da li je dobro da se to daje iz budžeta Srbije, da li je to na teret svih građana Srbije, mislim da o tome treba da sudi celo društvo.

Podsetiću vas da je 2. marta 2007. godine država isto to uradila. Podsetiću sve građane Srbije da je tada uredbom Vlada, pored 247.000.000 dinara, odobrila još 450.000.000 dinara u to vreme, što je predstavljalo u stvari subvencije za kredite u „švajcarcima“. Tada je gospodin Jelašić rekao da se to ne radi iz budžeta. Tada su subvencije za ove kredite iznosile 14.000 evra za kredite do 50.000 evra u švajcarskim francima, 28.000 za kredite za 100.000 evra.

Prema tome, i tada je država intervenisala pokušavajući da reši probleme i znala svesno da gura građane u ovakve modele finansiranja. U tom trenutku zaista je švajcarski franak bio povoljan. Građani su mogli da kupe 30% veću kvadraturu stana u tom trenutku, jer nisu bili kreditno sposobni da kupe stanove za kredite indeksirane u evrima. Ali nijedna banka nije socijalna ustanova, ne poklanja pare, već ustupa pare za svoje interese, i to ovde svi dobro znamo.

Ono što se dešavalo posle toga je praktično ekonomski kolaps. Godine 2012. Srpska napredna stranka, na čelu sa gospodinom Vučićem, morala je da se suoči sa rešavanjem mnogih problema u društvu, jer smo došli do toga da ne možemo da servisiramo osnovne obaveze kao država prema penzionerima, zaposlenima u državnoj upravi, prosveti, zdravstvu. Prema tome, trebalo je izvršiti ekonomske reforme.

Danas imamo rezultate tih reformi. Danas, posle tri meseca u 2019. godini, možemo da kažemo da imamo četvrti put suficit, od 15,9 milijardi; da imamo rast, koji je u prošloj godini bio 4,3%, ne pad kakav je bio (3,1%) u 2012. godini; da imamo najveći stepen privlačenja stranih direktnih investicija, 3,5 milijardi evra, što je duplo više nego za ceo region gde iznosi 1,9 milijardi evra. Možemo da kažemo da nam je javni dug pao sa 70% na 50,8% i da nam je nezaposlenost 12%, što je u odnosu na onih 26% skoro duplo manje.

Znači, danas govorimo o predlogu jednog rešenja koje je moguće da izađe kao zakonsko rešenje odavde iz Skupštine i bude podržano i od Vlade i od skupštinske većine, što nikad nismo mogli da uradimo, ni 2012, ni 2013, ni 2014. godine, ni do sada.

Možemo da kažemo da su i ti sudski postupci koji se vode jedan vid zaštite ljudskih prava, koji do 2012. godine nije mogao da bude. Reći ću vam, dok je Đilas bio, dok je „Hipo Alpe Adrija“ banka bila, niko nije mogao da podigne sudski spor protiv ijedne banke za kredite indeksirane u „švajcercima“. U vreme Aleksandra Vučića je došlo do demokratije, u kojoj svaki građanin ima pravo da vodi sudski spor.

Prema tome, mnoge stvari su se promenile. Samo su oni koji su gurali ove ljude da uđu u to dužničko ropstvo danas pokušali politički da manipulišu njima i da prave, jednostavno, političku kampanju na tome da je Aleksandar Vučić kriv za ovakvo stanje u državi, što naravno nije istina. Trebalo je stvoriti ekonomski ambijent da dođete u mogućnost da pomognete ljudima i olakšate njihov život, da servisiraju ta mesečna zaduženja i rate.

Kritičari koji kažu da je potrebna javna rasprava i kritičari koji kažu da je potrebno da se sprovede odluke suda, da to treba da radi Narodna banka a ne budžet Srbije su zakasnili sa tom svojom ocenom. Zašto? Zato što je to trebalo govoriti i onda kada je počelo da dolazi do poremećaja na tržištu kapitala, i onda kada su udvostručene rate koje je trebalo građani da plaćaju, i onda kada je 1.500 porodica izgubilo krov nad glavom a plaćali su te svoje kredite. To je najviši stepen licemerja kada govorimo o opoziciji zato što mi ovde imamo prilike da vidimo da pripadnici onih koji su propagirali ove kredite danas govore protiv Aleksandra Vučića. Ali, s druge strane, Boško Obradović ima svoje poslanike koji u slobodno vreme nose vešala, oni zastupaju udruženja pred sudovima za ovakve kredite. Tako da vi danas u stvari i ne znate kakva je politika tih tzv. opozicionih lidera po pitanju rešavanja problema ovih građana.

Predsednik Vučić je zaista prvi inicirao da se nađe konsenzus u društvu po pitanju ovih problema i pokazao da brine o svim građanima podjednako. Zbog toga ćemo mi danas imati prilike da on to jedinstvo pokaže prema svim građanima Srbije kroz svoj plan i program za budućnost. Mislim da treba da ga čuju i oni koji danas ne žele da uđu da glasaju, uopšte da raspravljaju o ovom zakonu, jer je vrlo važno reći kakva će budućnost Srbije biti, pogotovo u izazovima koji nas čekaju po mnogim političkim pitanjima.

Nema podele među građanima, i SNS, na čelu sa našim predsednikom, upravo želi da pošalje tu poruku danas, jaku političku poruku kada je u pitanju bilo koje političko pitanje, pa i pitanje Kosova i Metohije i života Srba na Kosovu i Metohiji. Zbog toga je važno da danas svi građani izađu i daju podršku Aleksandru Vučiću, jednoj odgovornoj politici Srpske napredne stranke i uopšte

države Srbije, ali i podršku onome što je važno za budućnost naše dece. Zbog toga, u danu za glasanje SNS će podržati sve ove zakonske predloge. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, vi se sigurno sećate individue koja se zove Janko Veselinović, u narodu poznatijeg kao Janko Preokrenuti, vođe „udruge za preokret“, koji je ne tako davno na ovu galeriju doveo one koji su se zadužili u švajcarskim francima. Doveo ih je ovde na galeriju. Sigurno se sećate i transparenta na kome je pisalo da štitimo banke, a ne narod. Dakle, to je radio današnji pripadnik saveza lopuža, prevaranata i ljotićevaca. Tada je mislio drugačije. Danas tvrdi da ne treba da štitimo narod. Verovatno treba da štitimo Đilasa, Šolaka, Petreusa, verovatno treba da štitimo Jeremića, verovatno treba da štitimo milionere, verovatno treba da štitimo multimilionera Đilasa.

Pošto je ministar finansija tu, tražim da pošalje poresku inspekciju u prekogranične kanale koji posluju sa SBB-om i da se utvrdi kako ispumpavaju novac preko prekograničnih kanala, gde koriste domaći program, ne plaćaju televizijskim kanalima ništa, ali zato prekograničnim kanalima ispumpavaju na desetine miliona evra i tako prave veštački gubitak. Dakle, ovde navodno u državi naprave gubitak, a ispumpavanjem novca to stave u svoje džepove. Zato je njihov drugi zahtev u stvari prvi – to je da gazduju REM-om i da na takav način nastave da eksploatišu naše medijsko tržište.

To obavezno da proverite. Tako ćete steći pozamašan novac zato što na tim prekograničnim kanalima emituju domaće reklame, a to nije dozvoljeno, i pritom ne plaćaju porez i ugrožavaju domaće televizijske stanice čiji program koriste besplatno, da bi ovi drugi plaćali. Od pretplatnika uzmu 120.000.000 evra, domaćim televizijama ništa ne plate, novac izbace napolje televizijama koje rade maltene na crno, jer po sporazumu o reemitovanju koji smo potpisali u Savetu Evrope ti programi spolja moraju da dođu u izvornom obliku, znači ne smeju da se dopunjuju domaćim reklamama, niti da se emituje program iz studija, što recimo jedan prekogranični kanal, N1 televizija, uporno radi. O „Sport klubu“ neću govoriti zato što svako veće ošteti za 10.000 evra emitujući u prekograničnim televizijama neovlašćeno reklame.

Dakle, sećate se sigurno Janka Preokrenutog, sećate se i Boškića Levoručice. Sigurno se sećate Boška „Ljotića“ koji je ovde zastupao snažno, a možda je u pravu... Bio je protiv stranih banaka. Bio je protiv stranih banaka koje su zagazdovale gotovo celim finansijskim i osiguravajućim kućama, strane banke i strane osiguravajuće kuće. On je snažno bio protiv toga. A danas uporno Boško „Ljotić“ šeta s onima koji su upravo te banke doveli u našu zemlju.

Nisam ja strane banke doveo ovde, doveli su ih njegovi partneri Borko Stefanović, Jeremić, Đilas, Boris Tadić, o njemu da ne pričam.

Svi se svakako sećate da su postojale dve domaće banke, jedna se zvala „Agrobanka“, druga Razvojna banka. Vi kao ministar finansija svakako znate da smo mi štediše tih banaka već pomagali. Nisu ovo prvi ljudi kojima pomažemo. Zaštitili smo štediše tako što smo posle pljačke Demokratske stranke, pljačke „Agrobanke“ i Razvojne banke Vojvodine, ubacili novac u te banke da bismo zaštitili štediše tih domaćih banaka koje su Demokratskoj stranci služile kao ortačka kobilica da te kredite koje nisu vraćali strovale na domaće banke. Na kraju je država, odnosno svi građani, platila tu štetu da štediše ne bi ostale bez svojih uloga.

Znači, nisu ovo prvi građani kojima pomažemo. Država treba da štiti ljude, a ljudi treba da štite državu. Zato podržavam da pomognemo ovoj grupi ljudi, kao što ćemo pomagati verovatno i nekim drugim.

Na vas apelujem da takođe pomognemo poljoprivrednicima koji imaju dugove prema PIO osiguranju i prema RFZO, to je nenaplativo, ti dugovi su gotovo 240 milijardi dinara, da se kamate otpišu, da se dobar deo duga otpiše i da se ti ljudi vrate, da ponovo budu osiguranici i za PIO osiguranje i za zdravstveno osiguranje, što su prestali da budu, da pomognemo i toj drugoj kategoriji ljudi, koja je državotvorna i koja će svakako biti zahvalna.

Na kraju, dame i gospodo, pošto nemam puno vremena, moram da apelujem danas na sve učesnike da ovaj skup bude dostojanstven. Apelujem na političke protivnike da zapamte izjavu, odnosno izreku koju je Dučić rekao – da vas ne mrze previše, jer od naših mržnji korist imaju samo naši protivnici. Poštujem njihove razlike, ali ne treba od razlika da prave podele i da nas tako podeljene koriste jedne protiv drugih. Jer, na kraju, svi ovi njihovi koji šetaju, šetaju za Đilasa, Jeremića, za milionere. Mislim da je vreme da i oni razmisle i da podrže milione građana koji štite svoju državu i koji zajedno sa nama žele da je postave na noge, da ekonomski stane na noge, i onda će nas poštovati i oni drugi koji su nas podeljene koristili jedne protiv drugih. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala puno.

Uvaženi poslanici, najpre za kraj želim da vam zahvalim na veoma konstruktivnom i otvorenom dijalogu i vašim komentarima i sugestijama oko svih ovih zakona koji su danas na dnevnom redu. S druge strane, samo da iskoristim priliku da podsetim i vas i građane Srbije na jedan širi kontekst u kome se Srbija našla poslednjih petnaest godina.

Dakle, 2013. godine mi smo bili zemlja pred bankrotom, zemlja koja je bila na ivici ambisa. Ta situacija je bila posledica veoma neodgovornih odluka

prethodne vlasti i prethodnih vlasti, od povećanja i isplate penzija 2008. godine do enormnog povećanja javnog duga od 2008. do 2013. godine, od negativnih stopa rasta, dakle umanjjenja našeg BDP-a, do visokih deficita u budžetu. Jedna od tih odluka bili su i ovi krediti u švajcarskim francima. Ne želim da govorim o licemernosti onih koji sada povodom toga pričaju kako, eto, mi kasnimo u tome da im pomognemo, a upravo su oni ti koji su uveli te stambene kredite u našu zemlju.

Hoću da govorim o nečem drugom, a to je o našem stavu, našem ponašanju i našoj viziji bolje Srbije. Mi se borimo za budućnost Srbije, borimo se za budućnost naše dece. Godine 2014, kada je predsednik Vučić bio premijer i pokrenuo velike i teške reforme, nije bilo lako i malo ko je verovao u njihov uspeh, ali, evo, danas imate rezultat tih reformi: imate visoke stope rasta, imate potpuno smanjen, odnosno potpuno uravnotežen javni dug u odnosu na BDP, imate suficit u budžetu treću godinu zaredom, imate smanjenje stope nezaposlenosti, borimo se za svako novo radno mesto, svaku novu fabriku, svaki novi dom zdravlja, klinički centar, vrtić, školu.

To je politika za budućnost Srbije, politika za našu decu. Bez naše dece nema ni Srbije. Ja tako vidim i ovaj zakon o stambenim kreditima koji su uzeti u švajcarskim francima, vidim i zakon o izmenama Zakona o budžetskom sistemu gde dajemo povećanje plata osobama koje rade u predškolskim ustanovama, dakle u vrtićima, koje rade sa našom decom.

U ovom trenutku mi smo finansijski stabilni. Nemamo problema ni sa kreditima, sve svoje obaveze isplaćujemo u dan. Imamo mogućnost da pomognemo ljudima koji su u problemu i to pokazuje koliko smo se i mi kao društvo promenili.

Ja se sećam, nekada davno, kada sam bio mali, pa sa svojim roditeljima, drugačija je bila situacija pre 20, 25, 30 godina, nekako smo uvek imali želju svima da pomognemo, i komšije su se međusobno znale pa su se pomagale. Voleo bih da se takva situacija vrati ponovo. Zato želim da se borimo na ovakav način za građane Srbije i za našu decu, da pomognemo svima, kome god možemo, koliko god možemo, ako im je ta pomoć potrebna. Ne zadužujemo se, ne smanjujemo nikome druga prava pa kažemo – nekome umanjujemo, nekome dajemo više. Ne, želimo da pomognemo koliko možemo onima kojima je naša pomoć najpotrebnija.

Tako gledam ovaj zakon, tako gledam politiku Vlade Republike Srbije, tako gledam politiku predsednika Vučića – za budućnost Srbije, jer za budućnost se borimo i kroz ovakve zakone i kroz svakodnevno otvaranje fabrika, novih kilometara auto-puteva i svega onoga što radimo zajedno sa građanima Srbije.

Hvala vam još jedanput na konstruktivnom dijalogu i radujem se danu glasanja za ove zakone.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Saglasno članu 98. stavu 4. Poslovnika, zaključujem zajednički načelni i jedinstveni pretres o predlozima akata iz tačaka 1–18. dnevnog reda.

Sa radom nastavljamo u utorak od 10.00 časova. Zahvaljujem.

(Sednica je prekinuta u 12.45 časova.)